

Dansk udgave

Retsforskrifter

50. årgang

13. juni 2007

Indhold	I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	FORORDNINGER	
	★ Rådets forordning (EF) nr. 643/2007 af 11. juni 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår den genopretningsplan for almindelig tun, som Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet har anbefalet	1
	Kommissionens forordning (EF) nr. 644/2007 af 12. juni 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	17
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 645/2007 af 12. juni 2007 om fastsættelse af den sidste supplerende mængde råørsukker med oprindelse i AVS-staterne og Indien til levering til raffinaderierne for produktionsåret 2006/07	19
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 646/2007 af 12. juni 2007 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår et EF-mål for mindskelse af forekomsten af Salmonella enteritidis og Salmonella typhimurium i slagtekyllinger og om ændring af forordning (EF) nr. 1091/2005 ⁽¹⁾	21
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 647/2007 af 12. juni 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 2229/2004 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af fjerde fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾	26
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 648/2007 af 11. juni 2007 om forbud mod fiskeri efter skolæst i ICES-område Vb, VI og VII (EF-farvande og farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion) fra fartøjer, der fører spansk flag	28
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 649/2007 af 12. juni 2007 om forbud mod fiskeri efter hellefisk i EF-farvande i ICES-område IIa og IV og EF-farvande og internationale farvande i ICES-område VI fra fartøjer, der fører spansk flag	30

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Rådet

2007/401/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 25. maj 2007 om beskikkelse af en belgisk suppleant til Regionsudvalget 32

Kommissionen

2007/402/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 6. december 2006 om planlagt statsstøtte i Tyskland til Volkswerft Stralsund (C 6/2006 (ex N 417/2005)) (meddelt under nummer K(2006) 5790)⁽¹⁾ 33

2007/403/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 20. decemeber 2006 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (Sag COMP/M.4215 — Glatfelter/Crompton Assets) (meddelt under nummer K(2006) 6764)⁽¹⁾ 41

2007/404/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 12. juni 2007 om medlemsstaternes forlængelse af midlertidige godkendelser af det nye aktivstof novaluron (meddelt under nummer K(2007) 2454)⁽¹⁾ 45

III Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

- ★ Rådets fælles aktion 2007/405/FUSP af 12. juni 2007 for Den Europæiske Unions politimission vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og dens retlige grænseflade i Den Demokratiske Republik Congo (EUPOL RD Congo) 46
- ★ Rådets fælles aktion 2007/406/FUSP af 12. juni 2007 om Den Europæiske Unions rådgivnings- og bistandsmission vedrørende reform af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo (EUSEC RD Congo) 52

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 643/2007

af 11. juni 2007

om ændring af forordning (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår den genopretningsplan for almindelig tun, som Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet har anbefalet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾, særlig artikel 20,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EF) nr. 41/2007⁽²⁾ fastsættes der for 2007 fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger.

(2) Fællesskabet har siden 14. november 1997 været part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet⁽³⁾.

(3) Den Internationale Kommissionen for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) vedtog på sit årsmøde i november 2006 henstilling 2006[05] om opstilling af en 15-årig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

(4) Ved forordning (EF) nr. 41/2007 blev fiskerimulighederne og de dertil knyttede betingelser for almindelig tun fastsat midlertidigt i afventning af, at der opnås enighed om den endelige fordeling af denne bestand under ICCAT-konventionen.

(5) For at genopbygge bestanden indeholder ICCAT's genopretningsplan en række tiltag såsom gradvis reduktion af de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) i perioden 2007-2010, fiskeribegrænsninger i visse områder og perioder, et nyt mindstemål for almindelig tun, foranstaltninger vedrørende sports- og fritidsfiskeri samt kontrolforanstaltninger og gennemførelse af ICCAT-ordningen for fælles international inspektion for at sikre, at planen bliver effektiv.

For at bidrage til den almindelige tuns bevarelse må der gennemføres særlige foranstaltninger fra 2007 i afventning af, at der vedtages en rådsforordning om gennemførelse af flerårige foranstaltninger til genopretning af bestanden af almindelig tun.

(6) Eftersom EF-fartøjernes fiskeri efter almindelig tun startede i februar 2007, måtte forvaltnings- og kontrolforanstaltningerne for dette fiskeri som vedtaget af ICCAT anvendes fra februar 2007 i stedet for fra den 13. juni 2007 som nævnt i ICCAT's henstilling 2006[05] for at sikre, at genopretningsplanen for almindelig tun følges.

(7) De foranstaltninger, som vedtages i henhold til denne forordning, anses udelukkende med henblik på deres finansiering for at være en genopretningsplan som defineret i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

(8) Forordning (EF) nr. 41/2007 bør ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EUT L 15 af 20.1.2007, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2007 (EUT L 106 af 24.4.2007, s. 22).

⁽³⁾ EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 41/2007 foretages følgende ændringer:

1) Følgende kapitel indsættes:

»KAPITEL Xa

**SÆRLIGE FORANSTALTNINGER FOR ALMINDELIG TUN I
DET ØSTLIGE ATLANTERHAV OG MIDDELHAVET**

AFDELING I

Forvaltningsforanstaltninger

Artikel 80a

Anvendelsesområde

I dette kapitel fastsættes der generelle regler for Fællesskabets gennemførelse af særlige foranstaltninger for almindelig tun (*thunnus thynnus*) anbefalet af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT). De gælder for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

Artikel 80b

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- a) »CPC'er«: kontraherende parter i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og samarbejdende ikke-kontraherende parter, organisationer eller fiskerierorganisationer
- b) »fiskerfartøj«: ethvert fartøj, der anvendes til eller er beregnet til erhvervsmæssig udnyttelse af tunressourcer, herunder fabriksfartøjer og fartøjer, der deltager i omladning
- c) »fælles fiskeri«: ethvert fiskeri udøvet af to eller flere fartøjer i fællesskab, der fører forskellige CPC'ers eller forskellige medlemsstats flag, og hvor et fartøjs fangst helt eller delvis tildeles et eller flere andre fartøjer
- d) »overførsel«: enhver overførsel af almindelig tun
 - i) fra et fiskerfartøj til den endelige opfedningsbedrift for almindelig tun, inkl. fisk, der døde eller undslap under transporten
 - ii) fra en bedrift for almindelig tun eller et faststående tunfiskenet til et fabriksfartøj eller transportfartøj eller til landjorden

- e) »faststående tunfiskenet«: et faststående tunfiskeredskab, der er forankret til bunden, og som normalt er forsynet med ledegarn, der leder fiskene ind i et aflukke
- f) »anbringelse i bur«: den almindelige tun tages ikke om bord, men anbringes i bur og omfatter både opfedning og opdræt
- g) »opfedning«: anbringelse af almindelig tun i bur i en kortere periode (normalt 2-6 måneder) primært for at øge fiskenes fedtindhold
- h) »opdræt«: anbringelse af almindelig tun i bur i over ét år for at øge den samlede biomasse
- i) »omladning«: overførsel af en del af eller hele fangsten af almindelig tun om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj i havn
- j) »fabriksfartøj«: et fartøj, om bord på hvilket fiskevarer underkastes én eller flere af følgende behandlinger inden pakning: filetering eller udskæring i skiver, frysning og/eller forarbejdning
- k) »sportsfiskeri«: ikke-erhvervsmæssigt fiskeri, hvor de fiskende er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller har national sportsfiskerilicens
- l) »fritidsfiskeri«: ikke-erhvervsmæssigt fiskeri, hvor de fiskende ikke er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller ikke har national sportsfiskerilicens
- m) »opgave II«: opgave II som defineret af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) i »Field manual for statistics and sampling Atlantic tunas and tuna-like fish« (tredje udgave, ICCAT, 1990).

Artikel 80c

Kvoter

1. Hver medlemsstat kan tildele sin kvote for almindelig tun til de fiskerfartøjer og faststående tunfiskenet, der har tilladelse til aktivt fiskeri efter almindelig tun.
2. Private handelsaftaler mellem en medlemsstats borgere og en CPC om at anvende et fartøj, der fører den pågældende medlemsstats flag, til fiskeri inden for en CPC's tunkvote kan kun indgås efter den pågældende medlemsstats godkendelse, og medlemsstaten underretter Kommissionen herom.

*Artikel 80d***Fælles fiskeri**

1. Fartøjer, som fører en eller flere medlemsstaters flag, må kun udøve fælles fiskeri efter almindelig tun med tilladelse fra den eller de pågældende flagmedlemsstat(er).

2. I forbindelse med tilladelse træffer hver medlemsstat de fornødne foranstaltninger til fra de fiskerfartøjer fra den pågældende medlemsstat, der deltager i det fælles fiskeri, at indhente detaljerede oplysninger om det fælles fiskeris varighed, aktørernes identitet og nøglen for fordeling af fangsterne mellem fartøjerne.

3. Medlemsstaterne sender de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, til Kommissionen. Kommissionen videresender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

AFDELING 2

Tekniske foranstaltninger*Artikel 80e***Lukkede fiskeriperioder**

Uanset artikel 6 i forordning (EF) nr. 520/2007 ⁽¹⁾ gælder følgende:

- a) Fiskeri efter almindelig tun med store pelagiske langlinefartøjer på over 24 m er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, bortset fra området vest for 10° V og nord for 42° N, i perioden 1. juni-31. december 2007.
- b) Notfiskeri efter almindelig tun er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i perioden 1. juli-31. december 2007.
- c) Fiskeri efter almindelig tun med stangfartøjer er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i perioden 15. november 2007-15. maj 2008.
- d) Fiskeri efter almindelig tun med pelagiske trawlere er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i perioden 15. november 2007-15. maj 2008.

*Artikel 80f***Anvendelse af luftfartøjer**

Uanset artikel 6 i forordning (EF) nr. 520/2007 er anvendelsen af fly og helikoptere til sporing af almindelig tun i konventionsområdet forbudt.

*Artikel 80g***Mindstemål**

1. Uanset artikel 8 og bilag IV til forordning (EF) nr. 520/2007 og med virkning senest fra den 30. juni 2007 er mindstemålet for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet 30 kg eller 115 cm.

2. Uanset stk. 1 og med virkning senest fra den 30. juni 2007 er mindstemålet for almindelig tun 8 kg eller 75 cm for følgende almindelige tun, jf. dog artikel 80i:

- a) almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer, dørgefartøjer og pelagiske trawlere
- b) almindelig tun fanget i Adriaterhavet med henblik på opdræt.
3. Del I i bilag XVIa indeholder yderligere specifikke bestemmelser for almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer, dørgefartøjer og pelagiske trawlere.

*Artikel 80h***Prøveudtagningsplan for almindelig tun**

1. Uanset bestemmelserne i artikel 11 i forordning (EF) nr. 520/2007 opstiller hver medlemsstat et prøveudtagningsprogram med henblik på at vurdere antallet af fangede almindelige tun pr. størrelsesklasse.

2. Ved prøveudtagning med henblik på størrelsesbestemmelse af fiskene i burene udtages der en prøve på 100 individer pr. 100 t levende fisk eller på 10 % af det samlede antal fisk anbragt i bur. Prøverne med henblik på størrelsesbestemmelse efter længde og vægt udtages under høsten på bedriften og på de døde fisk under transporten efter den metode, som ICCAT har vedtaget for datarapportering under opgave II.

3. Der skal udvikles flere metoder og foretages yderligere prøveudtagninger for fisk, der opdrættes i over ét år.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2007, s. 3.

4. Prøverne udtages under en tilfældigt udvalgt høst og skal omfatte alle bure. Dataene meddeles ICCAT senest den 31. maj 2008 for så vidt angår prøveudtagning foretaget i 2007.

Artikel 80i

Bifangst

1. Fiskerfartøjer må, uanset om de fisker aktivt efter almindelig tun eller ej, højst have en bifangst på 8 % almindelig tun på under 30 kg, men dog mindst 10 kg.

2. Procenten i stk. 1 beregnes enten på basis af den samlede bifangst udtrykt i antal fisk pr. landing ud af disse fartøjers samlede fangster af almindelig tun, eller på basis af bifangstens vægtækvivalent i procent.

3. Bifangsten skal trækkes fra flagmedlemsstatens kvote. Døde fisk fra bifangsten må ikke smides ud igen, og de trækkes fra flagmedlemsstatens kvote.

4. Artikel 80n og 80p, stk. 3, gælder for landinger af bifangster af almindelig tun.

Artikel 80j

Fritidsfiskeri

1. Ved fritidsfiskeri er det forbudt at fange og beholde om bord, omlade og lande mere end én almindelig tun pr. fangstrejse.

2. Afsætning af almindelig tun fanget ved fritidsfiskeri er forbudt, undtagen til velgørende formål.

3. Medlemsstaterne skal registrere fangstdata for fritidsfiskeri og sende disse data til Kommissionen. Kommissionen videregiver disse oplysninger til ICCAT's stående udvalg for forskning og statistik.

4. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved fritidsfiskeri, slippes fri igen.

Artikel 80k

Sportsfiskeri

1. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at regulere sportsfiskeri, især ved hjælp af fisketegn.

2. Afsætning af almindelig tun fanget ved sportsfiskeri er forbudt, undtagen til velgørende formål.

3. Medlemsstaterne skal registrere fangstdata for fritidsfiskeri og sende disse data til Kommissionen. Kommissionen videregiver disse oplysninger til ICCAT's stående udvalg for forskning og statistik.

4. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved sportsfiskeri, slippes fri igen.

AFDELING 3

Kontrolforanstaltninger

Artikel 80l

Register over fartøjer med tilladelse til aktivt fiskeri efter almindelig tun

1. Hver medlemsstat sender senest den 14. juni 2007 elektronisk Kommissionen en liste over alle fiskerfartøjer, der fører dets flag, og som har fået særlig tilladelse til aktivt at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

2. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's eksekutivsekretariat før den 15. juni 2007, så de pågældende fartøjer kan indføres i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun.

3. EF-fartøjer, der er omfattet af denne artikel og ikke er indført i ICCAT's register, må ikke fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere, overføre eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

4. Artikel 8a, stk. 2, 4, 6, 7 og 8, i forordning (EF) nr. 1936/2001 anvendes tilsvarende.

Artikel 80m

Register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun

1. Hver medlemsstat sender senest den 14. juni 2007 elektronisk Kommissionen en liste over alle tilladte faststående tunfiskenet med særlig tilladelse til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Listen skal indeholde de faststående tunfiskenetets navn og registernummer.

2. Kommissionen sender listen til ICCAT's eksekutivsekretariat inden den 15. juni 2007, så de pågældende faststående tunfiskenet kan indføres i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.

3. Faststående EF-tunfiskenet, der ikke er indført i ICCAT's register, må ikke fiske efter, opbevare om bord, omlade eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

4. Artikel 8a, stk. 2, 4, 6, 7 og 8, i forordning (EF) nr. 1936/2001 anvendes tilsvarende.

Artikel 80n

Udpegede havne

1. Fartøjer som omhandlet i artikel 80l må ikke lande eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, uanset mængde, andre steder end i de havne, der er udpeget af CPC'erne og af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne udpeger et landingssted eller et sted tæt på kysten (udpegede havne), hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt.

3. Medlemsstaterne sender senest den 14. juni 2007 en liste over udpegede havne til Kommissionen. Kommissionen sender inden den 15. juni 2007 disse oplysninger til ICCAT's eksekutivsekretariat. Eventuelle ændringer af listen meddeles Kommissionen til videreformidling til ICCAT's eksekutivsekretariat senest 15 dage før, ændringen træder i kraft.

Artikel 80o

Omladning

1. Uanset artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2847/93 er omladning til havs af almindelig tun forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, undtagen for store langlinefartøjer til tunfiskeri, der fisker i overensstemmelse med ICCAT's henstilling 2005[06] om opstilling af et omladningsprogram for store langlinefartøjer til tunfiskeri som ændret.

2. Føreren af modtagerfartøjet (fiskerfartøj eller fabriksfartøj) eller dennes repræsentant meddeler senest 48 timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis havn han ønsker at benytte, følgende:

- a) hvornår fartøjet forventes at ankomme
- b) hvor stor en mængde almindelig tun der anslås at være om bord
- c) i hvilke geografiske områder fangsterne af almindelig tun til omladning er taget
- d) navnet på det fangstfartøj, der leverer den almindelige tun, og dets nummer i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun
- e) modtagerfartøjets navn og dets nummer i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun

f) hvor stor en mængde almindelig tun der skal omlades.

3. Fangstfartøjer må ikke omlade, medmindre de har opnået forhåndstilladelse til omladning fra deres flagstat.

4. Føreren af fangstfartøjet meddeler, før omladningen begynder, sin flagstat følgende:

- a) hvor stor en mængde almindelig tun der skal omlades
- b) omladningsdato og -havn
- c) modtagerfartøjets navn, registreringsnummer og flag samt dets nummer i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun

d) i hvilket geografisk område tunfangsterne er taget.

5. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, i hvis havn omladningen foregår, inspicerer modtagerfartøjet ved ankomst og kontrollerer lasten og papirerne vedrørende omladningen.

6. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, i hvis havn omladningen foregår, sender en omladningsmeddelelse til myndighederne i fangstfartøjets flagstat senest 48 timer efter afsluttet omladning.

7. Føreren af et EF-fartøj som omhandlet i artikel 80I udfylder og sender en ICCAT-omladningsopgørelse til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis flag fartøjerne fører. Opgørelsen sendes senest 15 dage efter datoen for omladning i havn i formatet som vist i del III i bilag XVIa.

Artikel 80p

Registreringskrav

1. Foruden at overholde artikel 6 og 8 i forordning (EØF) nr. 2847/93 skal føreren af et EF-fiskerfartøj som omhandlet i artikel 80I, hvis det er relevant, indføre de oplysninger, der er anført i del II i bilag XVIa, i logbogen.

2. Føreren af et EF-fartøj som omhandlet i artikel 80I, der deltager i fælles fiskeri, skal indføre følgende yderligere oplysninger i logbogen:

a) hvis fangsten er taget om bord eller overført til bure:

- dato og klokkeslæt for fangst under fælles fiskeri
- position (længde/bredde) for fangst under fælles fiskeri
- hvor stor en fangstmængde af almindelig tun, der er taget om bord eller overført til bure
- navnet på og det internationale radiokaldesignal for fiskerfartøjet

b) for fartøjer, der deltager i fælles fiskeri, men ikke i overførsel af fisk:

- dato og klokkeslæt for det fælles fiskeri
- position (længde/bredde) for det fælles fiskeri
- konstatering af, at der ikke af dette fartøj er blevet taget fangster om bord eller overført fangster til bure
- navnet på og de(t) internationale radiokaldesignal(er) for fangstfartøjet(erne).

3. Hvis et fangstfartøj, der deltager i fælles fiskeri, opgiver den mængde almindelig tun, der er fanget med dets fiskeredskaber, angiver fartøjsføreren for hver fangst, i hvilket eller hvilke fartøjers og i hvilken eller hvilke flagstater kvote fangsterne skal modregnes.

4. Uanset artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2847/93 meddeler føreren af et EF-fartøj som omhandlet i artikel 80I i denne forordning eller dennes repræsentant senest fire timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter de ønsker at benytte, følgende:

a) hvornår fartøjet forventes at ankomme

b) hvor stor en mængde almindelig tun der anslås at være om bord

c) i hvilket geografisk område fangsterne er taget.

5. Hvis der landes fisk i en udpeget havn i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten, sender de relevante myndigheder i denne medlemsstat senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til de kompetente myndigheder i fartøjets flagstat.

Artikel 80q

Kontrol i havn eller på bedrift

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at alle fartøjer i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun, der anløber en udpeget havn for at lande og/eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, kontrolleres i havn.

2. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til at kontrollere hver anbringelse i bur på bedrifter til opfedning eller opdræt, der henhører under deres jurisdiktion.

3. Hvis bedrifterne til opfedning eller opdræt ligger på åbent hav, anvendes stk. 2 tilsvarende for medlemsstater, hvor de fysiske eller juridiske personer med ansvar for bedriften til opfedning eller opdræt er etableret.

Artikel 80r

Fangstopgørelser

1. Føreren af fangstfartøjet som omhandlet i artikel 80l sender en fangstopgørelse med angivelse af fangstmængderne af almindelig tun for dennes fartøj, herunder nulfangst, til de kompetente myndigheder i sin flagmedlemsstat.

2. Fangstopgørelsen skal første gang sendes senest 10 dage efter indsejling i det østlige Atlanterhav og Middelhavet eller efter fangstrejsens begyndelse. Ved fælles fiskeri angiver føreren af fangstfartøjet for hver fangst, for hvilket fartøj eller hvilke fartøjer fangsterne skal modregnes i flagstatens(ernes) kvote.

3. Fra datoen for denne forordnings ikrafttræden skal fartøjsføreren sende en fangstopgørelse for almindelig tun, herunder nulfangst, hver femte dag.

4. Hver medlemsstat skal, så snart den har modtaget fangstopgørelserne, sende dem elektronisk eller på anden måde til Kommissionen. Kommissionen videresender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

5. Medlemsstaterne meddeler inden den 15. i hver måned elektronisk Kommissionen, hvor store mængder almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet der i den foregående måned er landet, omladet, fanget med faststående net eller anbragt i bur af fartøjer, der fører deres flag.

Artikel 80s

Krydskontrol

1. Medlemsstaterne undersøger på baggrund bl.a. af FOS-data (FOS = fartøjsovervågningssystem) de indsendte logbøger og relevante oplysninger registreret i deres fartøjers logbøger, i overførselsopgørelsen/omladningsopgørelsen og i fangstopgørelserne.

2. Medlemsstaterne foretager administrativ krydskontrol af alle landinger, omladninger og anbringelser i bur ved at sammenholde mængderne pr. art registreret i fartøjets logbog eller mængderne pr. art anført i omladningsopgørelsen med mængderne anført i landingsopgørelsen eller meddelelsen om anbringelse i bur og alle andre relevante dokumenter såsom faktura og/eller salgsnotaer.

Artikel 80t

Anbringelse i bur

1. Den medlemsstat, under hvis jurisdiktion bedriften til opfedning eller opdræt af almindelig tun henhører, sender senest en uge efter afsluttet anbringelse i bur en rapport om anbringelse i bur valideret af en observatør til den medlemsstat eller CPC, under hvis flag fartøjerne har fisket efter tun, og til Kommissionen. Kommissionen videresender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat. Rapporten skal indeholde oplysningerne i meddelelsen om anbringelse i bur, jf. artikel 4b i forordning (EF) nr. 1936/2001.

2. Hvis bedrifterne til opfedning eller opdræt ligger på åbent hav, anvendes stk. 1 tilsvarende for medlemsstater, hvor de fysiske eller juridiske personer med ansvar for bedrifterne til opfedning eller opdræt er etableret.

3. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor bedriften til opfedning eller opdræt er beliggende, underretter inden enhver overførsel fangstfartøjets flagmedlemsstat eller flag-CPC om anbringelse i bur af fisk fanget af fiskerfartøjer, der fører dens flag.

Fangstfartøjets flagmedlemsstat skal anmode de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor bedriften til opfedning eller opdræt er beliggende, om at beslaglægge fangsterne og slippe fiskene fri i havet, hvis førstnævnte medlemsstat ved modtagelse af oplysningerne skønner:

- a) at det fartøj, der opgives at have fanget fiskene, ikke havde tilstrækkelig individuel kvote i forhold til den mængde almindelig tun, der blev anbragt i bur, eller
- b) at mængden af fisk ikke var blevet behørigt rapporteret og ikke var taget med i beregningen af en eventuel kvote, eller
- c) at det fartøj, der opgives at have fanget fiskene, ikke havde tilladelse til at fiske efter almindelig tun.

4. Føreren af EF-fiskerfartøjet skal udfylde en ICCAT-overførselsopgørelse og sende den til flagmedlemsstaten eller flag-CPC'en senest 15 dage efter datoen for overførsel til slæbebåd eller anbringelse i bur i formatet som vist i del III i bilag XVIa. Overførselsopgørelsen skal ledsage de overførte fisk under transport til bur.

*Artikel 80u***Fiskeri med faststående tunfiskenet**

1. Efter afslutning af hvert fiskeri med faststående tunfiskenet registreres fangsterne, og fangstopgørelsen sendes elektronisk eller på anden måde senest 48 timer efter afslutningen af hvert fiskeri til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor det faststående net befinder sig.

2. Hver medlemsstat skal, straks når den har modtaget fangstrapporten, sende den elektronisk til Kommissionen. Kommissionen videregiver straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

*Artikel 80v***Observatørprogram**

1. Hver medlemsstat skal sørge for observatørdækning af sine fiskerfartøjer af en længde på over 15 m på mindst:

- a) 20 % af dens aktive notfartøjer. Ved fælles fiskeri skal der være en observatør til stede under fiskeriet
- b) 20 % af dens aktive pelagiske trawlere
- c) 20 % af dens aktive langlinefartøjer
- d) 20 % af dens aktive stangfartøjer
- e) 100 % ved høst af fangst fra faststående tunfiskenet.

Observatøren har især til opgave:

- a) at kontrollere, om fartøjet opfylder betingelserne i dette kapitel
- b) at registrere og rapportere fiskeriaktivitet
- c) at observere og anslå fangster og kontrollere oplysninger i logbogen
- d) at spotte og registrere fartøjer, der fisker i strid med ICCAT's bevarelsesforanstaltninger.

Observatøren skal desuden udføre videnskabeligt arbejde såsom indsamling af opgave II-data som defineret af ICCAT, når ICCAT anmoder derom, efter vejledning fra ICCAT's stående udvalg for forskning og statistik.

2. Hver medlemsstat, under hvis jurisdiktion bedriften til opfedning eller opdræt af almindelig tun henhører, skal sørge for, at der er en observatør til stede ved enhver overførsel af almindelig tun til bur og enhver høst af fisk fra bedriften.

Observatøren har især til opgave:

- a) at observere og overvåge, at opdrættet foregår i overensstemmelse med artikel 4a, 4b og 4c i forordning (EF) nr. 1936/2001
- b) at validere rapporten om anbringelse i bur omhandlet i artikel 80t
- c) at udføre videnskabeligt arbejde, f.eks. prøveudtagning, når Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet anmoder derom, efter vejledning fra ICCAT's stående udvalg for forskning og statistik.

*Artikel 80w***Finansiering**

De særlige foranstaltninger for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet anses udelukkende med henblik på deres finansiering for at være en genopretningsplan som defineret i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og er støtteberettigede i henhold til artikel 21, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond ⁽¹⁾.

*Artikel 80x***Markedsforanstaltninger**

1. Handel med og landing, import, eksport, anbringelse i bur med henblik på opfedning eller opdræt, reeksport og omladning i Fællesskabet af almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der ikke er ledsaget af nøjagtig, fuldstændig og valideret dokumentation i overensstemmelse med dette kapitel, er forbudt.

2. Handel med og import, landing, anbringelse i bur med henblik på opfedning eller opdræt, forarbejdning, eksport, reeksport og omladning i Fællesskabet af almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der er fanget af fiskerfartøjer, hvis flagstat ikke har kvoter, fangstbegrænsning eller fiskeriindsatsbegrænsning for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i henhold til ICCAT's forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger, eller hvis flagstats fiskerimuligheder er opbrugt, er forbudt.

⁽¹⁾ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

3. Handel med og import, landing, forarbejdning og eksport i Fællesskabet af almindelig tun fra bedrifter til opfodning eller opdræt, der ikke følger ICCAT's henstilling 2006[07] om opdræt af almindelig tun, er forbudt.

Artikel 80y

Omregningsfaktorer

Ved beregning af forarbejdet almindelig tuns rundvægtsækvivalent anvendes de omregningsfaktorer, der er vedtaget af ICCAT's stående udvalg for forskning og statistik.

Artikel 80z

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

1. ICCAT-ordningen for fælles international inspektion, som ICCAT vedtog på sit fjerde ordinære møde (november 1975 i Madrid) skal gælde i Fællesskabet. Ordningens ordlyd er gengivet i del IV i bilag XVIa.

2. Medlemsstater, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, udpeger inspektører til at foretage inspektion til havs.

3. Kommissionen eller et af denne udpeget organ kan udpege EF-inspektører til ordningen.

4. Kommissionen eller et af denne udpeget organ koordinerer overvågnings- og inspektionsarbejdet for Fællesskabet. Den kan i samråd med de berørte medlemsstater opstille fælles inspektionsprogrammer med henblik herpå, så Fællesskabet bliver i stand til at opfylde sine forpligtelser i henhold til ordningen. De medlemsstater, hvis fartøjer fisker efter almindelig tun, træffer de fornødne foranstaltninger til at lette gennemførelsen af sådanne programmer, især med hensyn til, hvilke menneskelige og materielle ressourcer der er behov for, og i hvilke perioder og områder de skal indsættes.

5. Medlemsstaterne meddeler senest den 14. juni 2007 Kommissionen navnene på de inspektører og inspektionsfartøjer, som de agter at lade indgå i ordningen i det følgende år. På grundlag af disse oplysninger opstiller Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en foreløbig plan for Fællesskabets deltagelse i ordningen i 2007, som den sender til ICCAT's sekretariat og medlemsstaterne.«

2) Bilag ID ændres som fastsat i bilag I til denne forordning.

3) Bilag II til denne forordning indsættes som bilag XVIa.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 11. juni 2007.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

BILAG I

I bilag ID til forordning (EF) nr. 41/2007 affattes teksten vedrørende almindelig tun i Atlanterhavet, øst for 45° V, og Middelhavet således:

Art:	Almindelig tun <i>Thunnus thynnus</i>	Område:	Atlanterhavet, øst for 45° V, og Middelhavet BFT/AE045W
»Cypern	154,68		
Grækenland	287,23		
Spanien	5 568,21		
Frankrig	5 493,65		
Italien	4 336,31		
Malta	355,59		
Portugal	523,88		
Alle medlemsstater	60 ⁽¹⁾		
EF	16 779,55		
TAC	29 500		

⁽¹⁾ Undtagen Cypern, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Malta og Portugal, og kun som bifangst.»

BILAG II

Følgende bilag indsættes i forordning (EF) nr. 41/2007:

»BILAG XVIa

ICCAT's genopretningsplan for almindelig tun*Del I***Særlige betingelser for fiskeri med stangfartøjer, dørgefartøjer og pelagiske trawlere I det østlige atlanterhav**

1. Hver medlemsstat skal begrænse det maksimale antal stangfartøjer og dørgefartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, til det antal fartøjer, der deltog i direkte fiskeri efter almindelig tun i 2006.
2. Hver medlemsstat skal begrænse det maksimale antal pelagiske trawlere, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun som bifangst.
3. Medlemsstaterne meddeler senest pr. 30. juni 2007 Kommissionen antallet af fartøjer fastsat efter punkt 1 og 2. Kommissionen videresender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
4. a) Hver medlemsstat sørger for, at fartøjer som omhandlet i punkt 1 og 2, der har fået udstedt særlig fiskeritilladelse, optages på en liste med angivelse af navn og EF-flåderegisternummer (CFR) som defineret i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister⁽¹⁾.
b) Hver medlemsstat sender den liste, der er omhandlet i litra a), og alle senere ændringer til Kommissionen i elektronisk form.
c) Ændringer af den liste, der er omhandlet i punkt 4, litra a), sendes til Kommissionen senest fem dage før den dato, hvor det fartøj, der lige er blevet opført på listen, sejler ind i det østlige Atlanterhav. Kommissionen videresender straks ændringer til ICCAT's sekretariat.
5. Højest 10 % af Fællesskabets kvote for almindelig tun må tildeles fartøjer med særlig tilladelse som omhandlet i punkt 1 og 2, idet stangfartøjer med en længde overalt på under 17 m dog højst må fange 200 t almindelig tun af en vægt på mindst 6,4 kg eller en længde på 70 cm.
6. Højest 2 % af Fællesskabets kvote for almindelig tun må tildeles til kystnært fiskeri efter fersk fisk.
7. a) Fartøjer som omhandlet i punkt 1 og 2 må, uanset mængde, ikke lande eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav andre steder end i de havne, der er udpeget af medlemsstaterne eller CPC'erne.
b) Medlemsstaterne udpeger et landingssted eller et sted tæt på kysten (udpegede havne), hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt.
c) Medlemsstaterne sender senest den 30. juni 2007 en liste over udpegede havne til Kommissionen. Kommissionen sender inden den 1. juli 2007 disse oplysninger til ICCAT's eksekutivsekretariat. Eventuelle ændringer af listen meddeles Kommissionen til videreformidling til ICCAT's eksekutivsekretariat senest 15 dage før, ændringen træder i kraft.
8. Uanset artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2847/93 skal føreren af et EF-fartøj som omhandlet i punkt 1 og 2 eller dennes repræsentant senest fire timer før forventet ankomst i havn meddele de kompetente myndigheder i den medlemsstat (herunder de kompetente myndigheder i deres flagmedlemsstat) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter de ønsker at benytte, følgende:
 - a) hvornår fartøjet forventes at ankomme
 - b) hvor stor en mængde almindelig tun der anslås at være om bord
 - c) i hvilket geografisk område fangsterne er taget.

⁽¹⁾ EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25.

9. Hver medlemsstat skal indføre en fangstopgørelsesordning, der sikrer, at hvert fartøjs kvoteudnyttelse overvåges effektivt.
10. Fangster af almindelig tun må, uanset afsætningsmetode, kun udbydes til detailsalg til den endelige forbruger, hvis de er behørigt mærket med følgende oplysninger:
 - a) art og anvendt fiskeredskab
 - b) fangstområde og -dato.
11. Fra den 1. juli 2007 skal medlemsstater, hvis stangfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav, indføre følgende halemærkningskrav:
 - a) Hver almindelig tun skal forsynes med et halemærke straks efter losning.
 - b) Hvert halemærke skal have et unikt identifikationsnummer, der indgår i statistisk materiale vedrørende almindelig tun og anføres på enhver pakning indeholdende tun.

Del II

Logbogsspecifikationer

Minimumsspecifikationer for logbøger:

1. Logbogens sider skal være nummererede.
2. Logbogen skal føres hver dag (midnat) og før ankomst i havn.
3. Logbogen skal føres ved inspektion til havs.
4. Én kopi af siderne skal forblive i logbogen.
5. Logbøgerne for det sidste års aktivitet skal altid forefindes om bord.

Minimumsstandardoplysninger i logbøger:

1. Førerens navn og adresse
2. Afsejlingsdato og -havn, ankomstdato og -havn
3. Fartøjets navn, registreringsnummer, ICCAT-nummer og eventuelt IMO-nummer. Ved fælles fiskeri: navn, registreringsnummer, ICCAT-nummer og eventuelt IMO-nummer på alle fartøjer, der deltager i det fælles fiskeri.
4. Fiskeredskab:
 - a) type (FAO-kode)
 - b) dimensioner (længde, maskestørrelse, antal kroge ...)
5. Aktivitet til havs — (mindst) én linje pr. fangstrejsedag — med angivelse af:
 - a) aktivitet (fiskeri, sejlad ...)
 - b) position: nøjagtig daglig position (i grader og minutter) registreret for hver fiskerihandling eller kl. 12 middag på dage, hvor der ikke fiskes
 - c) fangstopgørelse
6. Artsidentifikation:
 - a) efter FAO-kode
 - b) i rund vægt i kg pr. dag

7. Førers underskrift
8. Eventuel observatørs underskrift
9. Vægt bestemt ved: skøn, vejning om bord
10. Vægten i logbogen angives omregnet til levende vægt med oplysning om, hvilke omregningsfaktorer der er anvendt ved vurderingen.

Minimumsoplysninger ved landing og omladning/overførsel:

1. Landingsdato/omladningsdato/overførselsdato og landingshavn/omladningshavn/overførselshavn
2. Vare:
 - a) præsenteringsform
 - b) antal fisk eller kasser og mængde i kg
3. Førers eller fartøjsrepræsentantens underskrift.

Del III

ICCAT-overførselsopgørelse/omladningsopgørelse

Dokument nr. ICCAT-OVERFØRSELSOPGØRELSE/OMLADNINGOPGØRELSE

Slæbebåd/transportfartøj

Fartøjets navn og radiokaldesignal:

Flag:

Flagstatens godkendelsesnummer:

Nationalt registreringsnummer:

ICCAT-registernummer:

IMO-nummer:

Fiskerfartøj

Fartøjets navn og radiokaldesignal:

Flag:

Flagstatens godkendelsesnummer:

Nationalt registreringsnummer:

ICCAT-registernummer:

Havnekendingsnummer:

Sidenummer i fiskerilogbog:

Dag	Måned	Klokkeslæt	År	2	0			Fiskerfartøjsførerens navn:	Slæbebådsførerens/transportfartøjsførerens navn:
OMLADNINGSTED/OVERFØRSELSSTED				Afsejling				[] [] [] []	fra [] [] [] []
Ankomst	[] []	[] []	[] []	til [] [] [] []				Underskrift:	Underskrift:
Overførsel/omladning	[] []	[] []	[] []	[] [] [] [] [] [] [] []					

Ved omladning angives vægt i kg

Ved overførsel af levende fisk angives antal enheder og levende vægt.

Havn	Hav Bredde Længde	Art	Antal fiskeen- heder	Varetype Levende	Varetype Hel	Varetype Renset	Varetype Hoved- skåret	Varetype Fileteret	Varetype	Yderligere overførsel/omladning
										Dato: Sted/position:
										Den kontraherende parts godkendelsesnummer:
										Omladningsfartøjsførerens underskrift:
										Modtagerfartøjets navn:
										Flag:
										ICCAT-registernummer:
										IMO-nummer:
										Fartøjsførerens underskrift:
										Dato: Sted/position:
										Den kontraherende parts godkendelsesnummer:
										Omladningsfartøjsførerens underskrift:
										Modtagerfartøjets navn:
										Flag:
										ICCAT-registernummer:
										IMO-nummer:
										Fartøjsførerens underskrift:

Eventuel ICCAT-observatørs underskrift:

Forpligtelser ved overførsel/omladning:

1. Den originale overførselsopgørelse/omladningsopgørelse afleveres til modtagerfartøjet (slæbebåd/fabriksfartøj/transportfartøj).
2. Kopien af overførselsopgørelsen/omladningsopgørelsen opbevares om bord på det pågældende fangstfartøj.
3. Yderligere overførsel eller omladning skal godkendes af den kontraherende part, som gav fartøjet tilladelse til at fiske.
4. Den originale overførselsopgørelse/omladningsopgørelse skal opbevares om bord på modtagerfartøjet, der har fisken om bord, indtil ankomst til bedriften eller landingsstedet.
5. Alle fartøjer, som deltager i overførsel eller omladning, skal registrere overførslen eller omladningen i logbogen.

Del IV

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

ICCAT-Kommissionen aftalte på sit fjerde ordinære møde (november 1975 i Madrid) følgende:

I henhold til artikel IX, stk. 3, i konventionen anbefaler ICCAT-Kommissionen, at der vedtages følgende foranstaltninger for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion for at sikre anvendelsen af konventionen og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til den:

1. Der skal udføres kontrol af kontrollører fra de kontraherende regeringers fiskerikontrol. De respektive regeringer meddeler Kommissionen navnene på de udpegede kontrollører.
2. Fartøjer, der har kontrollører om bord, skal føre et særligt flag eller en særlig vimpel godkendt af ICCAT-Kommissionen, som viser, at kontrollører er i gang med at udføre internationale inspektionsopgaver. Navnene på de fartøjer, der anvendes til inspektionsformål, og som kan være enten særlige inspektionsfartøjer eller fiskerfartøjer, meddeles ICCAT-Kommissionen så hurtigt som praktisk muligt.
3. Hver kontrollør skal være i besiddelse af et id-kort, der er udstedt af flagstatens myndigheder i et format godkendt af ICCAT-Kommissionen, og som kontrolløren får, når han udpeges, og hvoraf det fremgår, at han har beføjelse til at udføre opgaver i forbindelse med foranstaltninger vedtaget af ICCAT-Kommissionen.
4. Uden at det i øvrigt berører foranstaltninger som omhandlet i punkt 9 skal et fartøj, der fisker efter tun eller tunlignende arter i konventionsområdet uden for farvande under national jurisdiktion standse, når et fartøj med en kontrollør om bord sender det relevante signal efter den internationale signalkode til det, medmindre det er i gang med at fiske, idet det i så fald skal standse, straks når det er færdigt med det pågældende fiskeri. Fartøjsføreren⁽¹⁾ skal give kontrolløren, der kan ledsages af et vidne, tilladelse til at borde fartøjet. Føreren skal gøre det muligt for kontrolløren at undersøge fangster, redskaber og alle relevante dokumenter i det omfang, kontrolløren skønner nødvendigt for at kontrollere, om det pågældende fartøjs flagstat overholder ICCAT-Kommissionens henstillinger, og kontrolløren kan udbede sig enhver forklaring, han måtte skønne nødvendig.
5. Ved bording af fartøjet skal kontrolløren fremvise det dokument, der er beskrevet i punkt 3. Inspektion skal foretages således, at den er til mindst mulig gene og ulejlighed for fartøjet, og at den ikke går ud over fiskens kvalitet. Kontrolløren skal begrænse sine undersøgelser til udelukkende at fastslå, om det pågældende fartøjs flagstat følger ICCAT-Kommissionens henstillinger. Kontrolløren kan i nødvendigt omfang anmode føreren om at bistå ham i sit arbejde. Han udarbejder en inspektionsrapport i et format godkendt af ICCAT-Kommissionen. Han underskriver rapporten i nærværelse af fartøjsføreren, som har ret til at tilføje eller få tilføjet eventuelle relevante bemærkninger, som skal underskrives af fartøjsføreren. Der skal udleveres en kopi af rapporten til fartøjsføreren og til kontrollørens regering, som så sender en kopi til de relevante myndigheder i fartøjets flagstat og til ICCAT-Kommissionen. Hvis kontrolløren konstaterer, at henstillingerne ikke er fulgt, bør han om muligt også underrette flagstatens kompetente myndigheder som meddelt ICCAT-Kommissionen og ethvert inspektionsfartøj fra flagstaten, som vides at være i nærheden.
6. Hvis føreren af et fartøj sætter sig til modværge mod en kontrollør eller vægrer sig ved at adlyde hans ordrer, skal fartøjets flagstat behandle en sådan handling på samme måde, som hvis føreren af et fartøj sætter sig til modværge mod en kontrollør fra den pågældende stat eller vægrer sig ved at adlyde en sådan kontrollørs ordrer.
7. Kontrollører udfører deres opgaver i forbindelse med disse foranstaltninger efter bestemmelserne i denne henstilling, men de forbliver under operativt tilsyn af deres nationale myndigheder og er ansvarlige over for disse myndigheder.
8. De kontraherende regeringer skal, for så vidt angår rapporter fra udenlandske kontrollører i forbindelse med disse foranstaltninger, betragte sådanne rapporter som havende samme beviskraft som deres egne nationale kontrollørers rapporter og handle på samme måde i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, som når det drejer sig om rapporter fra deres nationale kontrollører. Bestemmelserne i dette punkt betyder på ingen måde, at en kontraherende regering skal betragte en udenlandsk kontrollørs rapport som havende større beviskraft, end den ville have i kontrollørens eget land. De kontraherende regeringer skal samarbejde for at lette retlige eller andre procedurer, der følger af en kontrollørs rapport i forbindelse med disse foranstaltninger.
9. i) De kontraherende regeringer skal senest den 1. marts hvert år meddele ICCAT-Kommissionen deres foreløbige planer for deltagelse i disse foranstaltninger i det følgende år, og ICCAT-Kommissionen kan over for de kontraherende regeringer fremsætte forslag om samordning af nationale foranstaltninger på dette område, herunder forslag om antal kontrollører og inspektionsfartøjer.
ii) Mellem de kontraherende regeringer gælder foranstaltningerne fastsat i denne henstilling og planerne for deltagelse, medmindre andet aftales. ICCAT-Kommissionen skal underrettes, hvis andet aftales. Ordningens gennemførelse suspenderes imidlertid mellem to kontraherende regeringer, hvis en af dem har meddelt ICCAT-Kommissionen dette, i afventning af en aftale.

⁽¹⁾ Med føreren menes den person, som er ansvarlig for fartøjet.

10. i) Fiskeredskaberne skal inspiceres efter de gældende bestemmelser for det underområde, hvor inspektionen finder sted. Kontrolløren anfører i sin rapport, hvilken type overtrædelse det drejer sig om.
 - ii) Kontrollørerne har beføjelse til at inspicere alle fiskeredskaber, der anvendes, og alle fiskeredskaber på dækket, der er klar til at blive anvendt.
11. Kontrolløren fastgør et identifikationsmærke godkendt af ICCAT-Kommissionen på alle inspicerede fiskeredskaber, der ser ud til at være i strid med ICCAT-Kommissionens henstillinger for det pågældende fartøjs flagstat, og registrerer dette i rapporten.
12. Kontrolløren kan fotografere redskaberne på en sådan måde, at det af fotoer fremgår, hvilke karakteristika der efter hans mening ikke er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser. I så fald bør de fotograferede emner opregnes i rapporten, og kopien af rapporten til flagstaten bør suppleres med kopier af fotoerne.
13. Kontrolløren har beføjelse til at undersøge fangsters karakteristika med henblik på at fastslå, om ICCAT-Kommissionens henstillinger følges, idet ICCAT-Kommissionen dog kan indføre eventuelle begrænsninger. Kontrolløren rapporterer sine resultater til myndighederne i det inspicerede fartøjs flagstat hurtigst muligt. (Toårsrapport 1974-75, del II.)

Bemærkninger

Det blev aftalt at stille datoen for den internationale kontrolordnings ikrafttræden i bero, indtil ICCAT-Kommissionen træffer beslutning om den.

ICCAT-vimpel:

«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 644/2007**af 12. juni 2007****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. juni 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. juni 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	68,4
	TR	97,2
	ZZ	82,8
0707 00 05	JO	151,2
	TR	94,4
	ZZ	122,8
0709 90 70	TR	103,8
	ZZ	103,8
0805 50 10	AR	58,9
	ZA	52,7
	ZZ	55,8
0808 10 80	AR	86,2
	BR	78,5
	CA	102,0
	CL	85,2
	CN	70,4
	NZ	109,9
	US	106,0
	UY	55,1
	ZA	101,2
	ZZ	88,3
0809 10 00	IL	196,3
	TR	188,6
	ZZ	192,5
0809 20 95	TR	377,6
	US	311,6
	ZZ	344,6
0809 40 05	CL	136,2
	ZZ	136,2

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 645/2007

af 12. juni 2007

om fastsættelse af den sidste supplerende mængde råørsukker med oprindelse i AVS-staterne og Indien til levering til raffinaderierne for produktionsåret 2006/07

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 29, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 29, stk. 4, i forordning (EF) nr. 318/2006 suspenderes importtolden for en supplerende mængde råørsukker med oprindelse i de stater, der er nævnt i forordningens bilag VI, for at sikre passende forsyninger til EF-raffinaderierne i hvert af produktionsårene 2006/07, 2007/08 og 2008/09.
- (2) Den supplerende mængde bør i henhold til artikel 19 i Kommissionens forordning (EF) nr. 950/2006 af 28. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsåret 2006/07, 2007/08 og 2008/09 for import og raffinering af sukkerprodukter i forbindelse med visse toldkontingenter og præferenceaftaler⁽²⁾ beregnes på grundlag af en udtømmende EF-forsyningsopgørelse for rårsukker.
- (3) For produktionsåret 2006/07 viser opgørelsen, at der er behov for at importere en supplerende mængde rårsukker til raffinering på 334 025 tons, udtrykt som hvidt sukker, så EF-raffinaderiernes forsyningsbehov kan blive dækket. Denne supplerende mængde omfatter et skøn over ansøgningerne om importlicens i de sidste måneder af produktionsåret 2006/07 for den import,

der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1100/2006 af 17. juli 2006 om detaljerede regler for åbning og forvaltning af toldkontingenter for råørsukker til raffinering med oprindelse i de mindst udviklede lande for produktionsårene 2006/07, 2007/08 og 2008/09 samt om detaljerede regler for import af varer under pos. 1701 i den fælles toldtarif med oprindelse i de mindst udviklede lande⁽³⁾.

- (4) Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/2006 af 18. august 2006 om fastsættelse af den supplerende mængde råørsukker med oprindelse i AVS-staterne og Indien til levering til raffinaderierne fra 1. juli 2006 til 30. september 2007⁽⁴⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 92/2007 af 30. januar 2007 om fastsættelse af en supplerende mængde råørsukker med oprindelse i AVS-staterne og Indien til levering til raffinaderierne for produktionsåret 2006/07⁽⁵⁾ har allerede fastsat supplerende mængder på henholdsvis 82 500 tons og 120 000 tons. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte den sidste mængde supplerende sukker på 131 525 tons for produktionsåret 2006/07.
- (5) Der kan kun sikres passende forsyninger til raffinaderierne, hvis de traditionelle eksportaftaler mellem de begunstigede lande overholdes. Det er derfor nødvendigt med en opdeling på modtagerlande eller -landegrupper. For Indien er der åbnet en mængde på 6 000 tons, hvilket bringer den samlede mængde for produktionsåret 2006/07 for Indien op på 22 000 tons. Hvilket anses for en økonomisk rentabel lastemængde. De resterende mængder bør fastsættes for AVS-staterne, der kollektivt har forpligtet sig til at gennemføre procedurer for at fordele mængderne imellem sig, så raffinaderierne får de nødvendige forsyninger.
- (6) Forud for importen af denne supplerende sukkermængde skal raffinaderierne træffe aftale med modtagerlandene om leveringen og forsendelsen. For at gøre det muligt for dem at forberede importlicensens anvendelse i god tid er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at denne forordning træder i kraft fra dagen for offentliggørelsen.

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 247/2007 (EUT L 69 af 9.3.2007, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 371/2007 (EUT L 92 af 3.4.2007, s. 6).

⁽³⁾ EUT L 196 af 18.7.2006, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 227 af 19.8.2006, s. 22.

⁽⁵⁾ EUT L 22 af 31.1.2007, s. 10.

- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —
- a) 125 525 tons udtrykt i hvidt sukker med oprindelse i de stater, der er nævnt i bilag VI til forordning (EF) nr. 318/2006, undtagen Indien

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ud over de mængder, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1249/2006 og (EF) nr. 92/2007, fastsættes der en sidste mængde på 131 525 tons supplerende rårørsukker, udtrykt som hvidt sukker, for produktionsåret 2006/07:

- b) 6 000 tons udtrykt i hvidt sukker med oprindelse i Indien.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 2007.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 646/2007

af 12. juni 2007

om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår et EF-mål for mindskelse af forekomsten af *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* i slagtekyllinger og om ændring af forordning (EF) nr. 1091/2005

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 af 17. november 2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarerbårne zoonotiske agenser⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, artikel 8, stk. 1, og artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 2160/2003 har til formål at sikre, at der træffes hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger til påvisning og bekæmpelse af salmonella og andre zoonotiske agenser på alle relevante trin i produktionen, forarbejdningen og distributionen og navnlig i den primære produktionsfase med henblik på at mindske forekomsten heraf og de risici, de indebærer for folkesundheden.

(2) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal der opstilles et EF-mål for mindskelse af forekomsten af alle salmonellaserotyper af betydning for folkesundheden i slagtekyllinger i primærproduktionen. En sådan mindskelse er vigtig med henblik på de strenge foranstaltninger, der skal gælde for fersk kød fra inficerede flokke af slagtekyllinger fra den 12. december 2010 i henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003. Det betyder bl.a., at fersk kød af høns og slagtekyllinger kun må markedsføres til konsum, hvis der ingen salmonella er i 25 g kød.

(3) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal EF-målet omfatte en angivelse i tal af en maksimumsprocent for de epidemiologiske enheder, der fortsat er positive, og/eller en minimumsprocent for mindskelse af antallet af de epidemiologiske enheder, der fortsat er positive, en øvre tidsgrænse for, hvornår målet skal være nået, og en fastlæggelse af de kontrolordninger, der nødvendige for at efterprøve, om målet er nået. Det skal desuden, hvor det er relevant, omfatte en definition af serotyper af betydning for folkesundheden.

(4) Med henblik på opstilling af EF-målet er sammenlignelige oplysninger om forekomsten af de pågældende salmonellaserotyper i flokke af slagtekyllinger i medlemsstaterne blevet indsamlet i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2005/636/EF⁽²⁾ om EF-tilskud til en referenceundersøgelse af forekomsten af *Salmonella* spp. i flokke af slagtekyllinger.

(5) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal EF-målet for slagtekyllinger i en overgangsperiode på tre år udelukkende omfatte *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*. Andre serotyper af betydning for folkesundheden kan komme på tale efter den periode.

(6) For at efterprøve, hvordan det skrider frem med at nå EF-målet, er det nødvendigt ved denne forordning at foreskrive gentagne prøveudtagninger fra flokke af slagtekyllinger.

(7) I overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EF) nr. 2160/2003 blev Den Europæiske Fødevarerautoritet (EFSA) hørt om fastsættelsen af EF-målet for slagtekyllinger. Således godkendte EFSA's taskforce for indsamling af data om zoonoser den 28. marts 2007 »Report on the Analysis of the baseline survey on the prevalence of salmonella in broiler flocks of Gallus gallus in the EU, 2005-2006, Part A: Salmonella prevalence estimates« (rapport om analysen af referenceundersøgelsen af forekomsten af salmonella i flokke af slagtekyllinger af arten *Gallus gallus* i EU, 2005-2006, del A: Skøn over salmonellaforekomst)⁽³⁾.

(8) Kommissionens forordning (EF) nr. 1091/2005 af 12. juli 2005 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår krav vedrørende anvendelse af særlige bekæmpelsesmetoder som led i de nationale salmonellabekæmpelsesprogrammer⁽⁴⁾ er blevet erstattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 1177/2006 af 1. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår krav vedrørende anvendelse af særlige bekæmpelsesmetoder som led i de nationale programmer for bekæmpelse af salmonella hos fjerkræ⁽⁵⁾. Af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 1091/2005 ophæves.

(9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerekæden og Dyresundhed —

⁽²⁾ EUT L 228 af 3.9.2005, s. 14.

⁽³⁾ *The EFSA Journal* (2007) 98, s. 1-85 (foreligger ikke på DA).

⁽⁴⁾ EUT L 182 af 13.7.2005, s. 3.

⁽⁵⁾ EUT L 212 af 2.8.2006, s. 3.

⁽¹⁾ EUT L 325 af 12.12.2003, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

EF-mål

1. EF-målet, jf. artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2160/2003, for mindskelse af forekomsten af Salmonella enteritidis og Salmonella typhimurium i slagtekyllinger (i det følgende benævnt »EF-målet«) består i en mindskelse af maksimumsprocenten, således at flokke af slagtekyllinger, der fortsat er positive for Salmonella enteritidis og Salmonella typhimurium, højst udgør 1 % pr. 31. december 2011.

2. Den fornødne kontrolordning til efterprøvning af, hvordan det går med at nå EF-målet, er fastsat i bilaget.

3. Kommissionen tager evt. kontrolordningen beskrevet i bilaget til nærværende forordning op til revision på grundlag af erfaringerne fra 2009, der er det første år af det nationale

bekæmpelsesprogram omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2160/2003.

Artikel 2

Ophævelse af forordning (EF) nr. 1091/2005

Forordning (EF) nr. 1091/2005 ophæves med virkning fra den 1. juli 2007.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til forordning (EF) nr. 1177/2006.

Artikel 3

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, stk. 1 og 3, finder anvendelse fra den 1. juli 2007, og artikel 1, stk. 2, fra den 1. januar 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 2007.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

BILAG

Kontrolordning til efterprøvning af, om EF-målet er nået, jf. artikel 1, stk. 2**1. Hyppighed og status for prøveudtagningen**

- a) Prøveudtagningen skal omfatte alle flokke af slagtekyllinger, der er omfattet af forordning (EF) nr. 2160/2003.
- b) Prøveudtagning af flokke af slagtekyllinger foretages på fødevarevirksomhedslederens initiativ og af den kompetente myndighed.

— Prøveudtagning på fødevarevirksomhedslederens initiativ skal foregå i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2160/2003, højst tre uger før kyllingerne flyttes til slagteriet.

— Prøveudtagning foretaget af den kompetente myndighed skal hvert år omfatte mindst én flok af slagtekyllinger på 10 % af bedrifterne med mere end 5 000 fugle. Det skal ske på grundlag af en risikovurdering, når den kompetente myndighed finder det nødvendigt.

En prøveudtagning foretaget af den kompetente myndighed kan træde i stedet for prøveudtagningen på fødevarevirksomhedslederens initiativ.

- c) Uanset litra a) kan den kompetente myndighed dog beslutte at udtage prøver fra mindst én flok pr. hold slagtekyllinger på bedrifter med flere flokke, hvis:

i) der anvendes et alt ind alt ud-system

ii) den samme driftsledelse gælder for alle flokke

iii) foder- og vandforsyning er fælles for alle flokke

iv) der i et år er blevet testet for *Salmonella* spp. for mindst seks hold slagtekyllinger i henhold til overvågningsplanen omhandlet i litra b) i alle flokke på bedriften, og den kompetente myndighed for mindst ét hold slagtekyllinger har taget prøver af alle flokke

v) alle resultater af test for *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* har været negative.

2. Prøveudtagningsprotokol

Der udtages mindst 2 par sokkeprøver. Prøver af fritgående flokke af slagtekyllinger udtages udelukkende inde i fjerkræhuset. Alle sokkeprøver skal samles til én samleprøve.

I flokke på under 100 slagtekyllinger, hvor det ikke er muligt at anvende sokker eller sko, der trækkes over fodtøjet, fordi man ikke kan komme ind i husene, kan prøverne udtages med hænderne — ved at overtrækssokkerne/-skoene tages uden på handsker og gnides hen over flader med frisk fækkalt materiale — eller, hvis det ikke lader sig gøre, ved anvendelse af andre egnede metoder til udtagning af fæcesprøver.

Inden man tager overtrækssokker/-sko til sokkeprøver på, fugtes deres overflade med fortyndingsmidler, der sikrer optimale indsamlingsresultater (MRD: 0,8 % natriumchlorid og 0,1 % pepton i steriliseret, deioniseret vand), eller sterilt vand eller et andet fortyndingsmiddel, der er godkendt af det nationale referencelaboratorium, jf. artikel 11 i forordning (EF) nr. 2160/2003. Det er forbudt at anvende vand fra bedrifter, der indeholder antimikrobielle stoffer eller er tilsat desinfektionsmidler. Overtræksskoene fugtes bedst ved at hælde væske i dem, inden de tages på. Alternativt kan overtrækssko eller -sokker autoklaveres med fortyndingsmidler i autoklaveposer eller -beholdere, inden de anvendes. Der kan også kommes fortyndingsmidler på, efter at overtræksskoene er taget på, ved at anvende en sprayflaske eller sprøjteflaske.

Man skal sikre, at alle afsnit i et fjerkræhus er repræsenteret i prøven i forhold til deres størrelse. Hvert par bør dække ca. 50 % af husets areal.

Efter endt prøveudtagning tages overtræksskoene/-sokkerne forsigtigt af, så det materiale, der hænger fast i dem, ikke falder af. Vranken kan vendes ud, så materialet ikke falder af. De placeres i en pose eller beholder og mærkes.

Den kompetente myndighed fører tilsyn med uddannelsen af fødevarevirksomhedslederne for at sikre, at prøveudtagningsprotokollen anvendes korrekt.

Hvis den kompetente myndighed udtager prøver på grund af mistanke om salmonellainfektion, og i andre tilfælde, der anses for relevante, skal den kompetente myndighed skaffe sig fornøden dokumentation ved at foretage yderligere relevante test, således at resultaterne af undersøgelser for *Salmonella* i flokke af slagtekyllinger ikke er påvirket af anvendelse af antimikrobielle stoffer i de pågældende flokke.

Hvis der ikke påvises forekomst af *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*, men der påvises antimikrobielle stoffer eller bakterievæksthæmmende virkninger, betragtes flokken som en inficeret flok af slagtekyllinger i forbindelse med EF-målet, jf. artikel 1, stk. 2.

3. Undersøgelse af prøverne

3.1. Transport og klargøring af prøverne

Prøver sendes senest 25 timer efter indsamlingen som ekspresforsendelse eller med kurer til de laboratorier, der er omhandlet i artikel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 2160/2003. På laboratoriet opbevares prøverne nedkølet, indtil de undersøges, hvilket skal ske inden for 48 timer efter modtagelsen.

Overtræksskoene/-sokkerne pakkes forsigtigt ud, så det fækale materiale, der sidder fast på dem, ikke falder af, og samles og anbringes i 225 ml »buffered« peptonvand, der er opvarmet til stuetemperatur.

Prøven bevæges rundt, til den er fuldstændig gennemvædet, og dyrkes derefter efter påvisningsmetoden i punkt 3.2.

Hvis der fastlægges ISO-standarder om klargøring af gødningsprøver til påvisning af *salmonella*, anvendes de og træder i stedet for bestemmelserne i dette punkt om prøveklargøring.

3.2. Påvisningsmetode

Den påvisningsmetode, der anbefales af EF-referencelaboratoriet for *salmonella* i Bilthoven, Nederlandene, skal anvendes.

Metoden er beskrevet i den aktuelle udgave af forslag til bilag D til ISO 6579:2002: »Bestemmelse af *Salmonella* spp. i dyrefæces og i prøver fra primærproduktionsleddet«.

Ved denne påvisningsmetode anvendes et halvfast medium (modified semi-solid Rappaport-Vassiladis — MSRV) som eneste selektive berigelsesmedium.

3.3. Serotyping

Mindst ét isolat fra hver positiv prøve serotypebestemmes efter Kaufmann-White-skemaet.

3.4. Alternative metoder

Hvad angår prøver, der er udtaget på fødevarevirksomhedslederens initiativ, kan de analysemetoder, der er fastsat i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004⁽¹⁾, anvendes i stedet for metoderne til prøveklargøring, påvisningsmetoderne og serotypingen i punkt 3.1, 3.2 og 3.3 i dette bilag, hvis de er valideret i overensstemmelse med EN/ISO 16140/2003.

3.5. Opbevaring af stammer

Som minimum opbevares de stammer, der er indsamlet af den kompetente myndighed, med henblik på fremtidig fagtypning og testning for antimikrobiel følsomhed ved anvendelse af de sædvanlige stammesamlingsmetoder, der skal sikre, at stammerne forbliver intakte i mindst to år.

⁽¹⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1.

4. Resultater og rapportering

4.1. Beregning af prævalens med henblik på efterprøvning af, hvordan det går med at nå EF-målet

En flok af slagtekyllinger anses for positiv for så vidt angår efterprøvningen af, om EF-målet er nået, hvis der på et tidspunkt er påvist *Salmonella enteritidis* og/eller *Salmonella typhimurium* (bortset fra vaccinstammer) i flokken.

Positive flokke af slagtekyllinger medregnes kun én gang pr. hold slagtekyllinger uanset antallet af prøveudtagninger og test, og de medregnes kun i rapporten vedrørende det år, hvor den første positive prøve udtages.

4.2. Rapportering

Rapporteringen skal omfatte følgende:

- a) det samlede antal flokke af slagtekyllinger, som den kompetente myndighed eller fødevarermyndigheden har udtaget prøver af
- b) det samlede antal inficerede flokke af slagtekyllinger
- c) alle isolerede salmonellasero typer (også andre end *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*)
- d) forklaringer af resultater, navnlig vedrørende ekstraordinære tilfælde.

Resultaterne og supplerende relevante oplysninger indberettes i rapporten om tendenser og kilder, jf. artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/99/EF ⁽¹⁾.

4.3. Yderligere oplysninger

Følgende oplysninger skal som minimum foreligge for hver flok af slagtekyllinger, der er udtaget til analyse på nationalt plan eller af Den Europæiske Fødevarermyndighed efter eftermodning fra denne:

- a) prøve udtaget af den kompetente myndighed eller af fødevarermyndigheden
- b) permanent entydig identifikation af bedriften
- c) permanent entydig identifikation af fjerkræhuset
- d) måned for prøveudtagning.

⁽¹⁾ EUT L 325 af 12.12.2003, s. 31.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 647/2007

af 12. juni 2007

om ændring af forordning (EF) nr. 2229/2004 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af fjerde fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

91/414/EØF og derfor ikke burde have været med på listen. Disse stoffer bør udgå af listen.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(3) Forordning (EF) nr. 2229/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, andet afsnit, og

(4) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed —

ud fra følgende betragtninger:

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1112/2002 ⁽²⁾ og (EF) nr. 2229/2004 ⁽³⁾ er der fastsat nærmere bestemmelser for iværksættelsen af fjerde fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, og der er opstillet en liste over aktivstoffer, som er omfattet af fjerde fase.

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 2229/2004 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

(2) Det har vist sig, at nogle af aktivstofferne på listen i forordning (EF) nr. 2229/2004 aldrig har været markedsført som plantebeskyttelsesmidler som defineret i direktiv

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på toogtyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 2007.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 230 af 9.8.1991, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2007/31/EF (EUT L 140 af 1.6.2007, s. 44).

⁽²⁾ EFT L 168 af 27.6.2002, s. 14.

⁽³⁾ EUT L 379 af 24.12.2004, s. 13.

BILAG

I bilag I til forordning (EF) nr. 2229/2004 foretages følgende ændringer:

1) I del A udgår følgende aktivstoffer:

a) i gruppe 1 i del A:

- Aminosyrer/L-glutaminsyre
- Aminosyrer/L-tryptophan
- Harpikser
- Natriummetabisulfit
- Hvedegluten
- Maltodextrin

b) i gruppe 2.2 i del A:

- Citrusekstrakt, *anmeldt som baktericid*
- Morgenfrueekstrakt
- Ekstrakt af mimosa tenuiflora
- Planteolier/solbærblomstolie, *anmeldt som repellent*
- Planteolier/eucalyptusolie
- Planteolier/merianolie, *anmeldt som repellent*
- Planteolier/timianolie, *anmeldt som repellent*

c) i gruppe 6.1 i del A:

- Polyvinylacetat

d) i gruppe 6.2 i del A:

- Ammonium-bituminosulfonat.

2) I del B udgår følgende aktivstoffer:

- (Z,E)-3,7,11-trimethyl-2,6,10-dodecatrien-1-ol (farnesol)
- 1,7-dioxaspiro-5,5-undecan
- 3,7-dimethyl-2,6-octadien-1-ol (geraniol)
- 3,7,11-trimethyl-1,6,10-dodecatrien-3-ol (nerolidol)
- (E)-2-methyl-6-methylen-3,7-octadien-2-ol (isomyrcenol)
- Ethyl-2,4-decadienoat.

3) I del F udgår følgende aktivstof:

- Natriumlaurylsulfat.

4) I del G udgår følgende aktivstof:

- Di-1-p-menthen.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 648/2007**af 11. juni 2007****om forbud mod fiskeri efter skolæst i ICES-område Vb, VI og VII (EF-farvande og farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion) fra fartøjer, der fører spansk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2015/2006 af 19. december 2006 om fastsættelse af EF-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2007 og 2008 ⁽³⁾ fastsættes der kvoter for 2007 og 2008.
- (2) Ifølge de oplysninger Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2007 er opbrugt.

- (3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2007 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juni 2007.

På Kommissionens vegne

Fokion FOTIADIS

Generaldirektør for fiskeri og maritime anliggender

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1967/2006 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 9, berigtiget i EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6).

⁽³⁾ EUT L 384 af 29.12.2006, s. 28. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 609/2007 (EUT L 141 af 2.6.2007, s. 33).

BILAG

Nr.	11
Medlemsstat	SPANIEN
Bestand	RNG/5B67-
Art	Skolæst (<i>Coryphaenoides rupestris</i>)
Område	EF-farvande og farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion i område Vb, VI, VII
Dato	13.4.2007

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 649/2007

af 12. juni 2007

om forbud mod fiskeri efter hellefisk i EF-farvande i ICES-område IIa og IV og EF-farvande og internationale farvande i ICES-område VI fra fartøjer, der fører spansk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 af 21. december 2006 om fastsættelse for 2007 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes der kvoter for 2007.

(2) Ifølge de oplysninger Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2007 er opbrugt.

(3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2007 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 2007.

På Kommissionens vegne

Fokion FOTIADIS

Generaldirektør for fiskeri og maritime anliggender

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1967/2006 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11. Berigtiget ved EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6).

⁽³⁾ EUT L 15 af 20.1.2007, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2007 (EUT L 106 af 24.4.2007, s. 22).

BILAG

Nr.	12
Medlemsstat	SPANIEN
Bestand	GHL/2A-C46
Art	Hellefisk (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Område	EF-farvande i IIa og IV, EF-farvande og internationale farvande i VI
Dato	13.4.2007

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 25. maj 2007

om beskikkelse af en belgisk suppleant til Regionsudvalget

(2007/401/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 263,

under henvisning til indstilling fra den belgiske regering, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet vedtog den 24. januar 2006 afgørelse 2006/116/EF om beskikkelse af medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget for perioden 26. januar 2006 til 25. januar 2010 ⁽¹⁾.

(2) Der er blevet en plads ledig som suppleant til Regionsudvalget, efter at Benoît CEREXHE er trådt tilbage —

Artikel 1

Evelyne HUYTEBROECK, minister i regeringen for hovedstadsregionen Bruxelles, med ansvar for miljø, energi, turisme og hjemmehjælp, beskikkes som suppleant til Regionsudvalget som efterfølger for Benoît CEREXHE for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 25. januar 2010.

Artikel 2

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. maj 2007.

På Rådets vegne

A. SCHAVAN

Formand

⁽¹⁾ EUT L 56 af 25.2.2006, s. 75.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 6. december 2006

om planlagt statsstøtte i Tyskland til Volkswerft Stralsund (C 6/2006 (ex N 417/2005))

(meddelt under nummer K(2006) 5790)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2007/402/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med ovennævnte artikler ⁽¹⁾ og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDURE

- (1) Ved brev af 22. august 2005, som blev registreret den 26. august 2005, meddelte Tyskland Kommissionen, at man havde til hensigt at yde regional investeringsstøtte til Volkswerft Stralsund. Ved brev af 13. september 2005 udbad Kommissionen sig oplysninger, som Tyskland sendte med brev af 14. oktober 2005, som blev registreret den 17. oktober 2005. Ved brev af 18. november 2005 udbad Kommissionen sig oplysninger, som Tyskland sendte med brev af 19. december 2005, som blev registreret den 20. december 2005.
- (2) Den 22. februar indledte Kommissionen den formelle undersøgelsesprocedure over for den formodede statsstøtte. Kommissionens beslutning om procedurens

indledning blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede alle interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til denne støtte. Ved brev af 10. maj 2006, der blev registreret den 11. maj 2006, sendte støttemodtageren, Volkswerft Stralsund, en svarskrivelse. Ved brev af 11. maj 2006, som blev registreret samme dag, modtog Kommissionen bemærkninger fra den tyske brancheforening, Verband für Schiffbau und Meerestechnik, og ligeledes fra Danske Maritime, som er den danske brancheforening for maritime virksomheder.

- (3) Disse bemærkninger blev forelagt for de tyske myndigheder ved brev af 12. maj 2006 og 19. maj 2006. Tysklands svar på disse bemærkninger blev fremsendt ved brev af 2. juni 2006, som blev registreret samme dag.
- (4) Tysklands svar på indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure blev fremsendt med brev af 7. april 2006, som blev modtaget og registreret samme dag. Ved brev af 26. juli 2006 anmodede Kommissionen om supplerende oplysninger, som Tyskland sendte med brev af 22. august 2006, som blev registreret den 23. august 2006.

II. BESKRIVELSE

- (5) Støttemodtageren er Volkswerft Stralsund GmbH (i det følgende »VWS«), som har hjemsted i delstaten Mecklenburg-Vorpommern (Tyskland), som er et støtteberettiget område efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a). VWS hører ind under A.P. Møller Gruppen og indgår i værftsgruppen under ledelse af Odense Staalskibsværft A/S. VWS er en stor virksomhed og ikke en lille eller mellemstor virksomhed som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 13.4.2006, s. 36.

⁽²⁾ Se fodnote 1.

⁽³⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

- (6) Værftet beskæftiger sig med design og bygning af søgående skibe samt skibsreparationer og ombygning af skibe. VWS bygger hovedsagelig mellemstore container-skibe, men også passagerskibe, færger og specialskibe som muddermaskiner, kabellæggerskibe, Anchor Handling Tug Supply ships (AHTS-skibe) samt skibe til bekæmpelse af havforurening. Værftet er indrettet til skibe med en længde på op til 260 m.
- (7) Præfabrikationen af de enkelte komponenter frem til sektioner sker i særlige produktionslinjer. Den endelige montering sker efter forudgående konservering og maling i skibsbygningshallen, hvor det er muligt at bygge skibskrog på op til en længde af 300 m. Søsætningen af skibene sker ved hjælp af en skibskran, der er op til 230 m lang. Denne skibskran begrænser skibsbygningsprogrammet på VWS til skibe med en længde på op til 260 m.
- (8) VWS har til hensigt at modernisere sin produktion og rationalisere og tilpasse sig ændringerne i den internationale efterspørgsel for at kunne forblive konkurrencedygtig på verdensmarkedet. VWS går ud fra, at de gunstige markedsvilkår for handelsskibe vil vare adskillige år endnu, og antager, at efterspørgslen i stigende grad vil forskyde sig i retning af skibe af panamax-klassen, som VWS for tiden ikke kan fremstille til konkurrencedygtige priser. Panamax-skibe er de største skibe, der kan passere Panama-kanalen, dvs. skibe med en maksimal længde på 300 m og en maksimal bredde på 32,2 m.
- (9) Det er for at øge værftets produktivitet og muliggøre en rentabel fremstilling af større skibe af panamax-klassen, at VWS i dag gennemfører sit investeringsprojekt. Investeringsprojektet vil gøre det muligt for VWS at blive konkurrencedygtig i markedssegmentet for panamax-skibe og vil således øge værftets afsætningspotentiale. VWS går ud fra, at dette vil føre til en mere ensartet udnyttelse af de eksisterende produktionsanlæg og således til et fald i fremstillingsomkostningerne pr. skib, hvorved værftets produktivitet vil øges.
- (10) Investeringerne vedrører på den ene side stålforarbejdningen (opbygning af paneler og sektioner, konservering) for at muliggøre produktion og bearbejdning af større stålkonstruktioner (sektioner) og på den anden side en forlængelse af skibskranen med 40 m, så der kan løftes større skibe.
- (11) Med hensyn til opbygning af paneler og sektioner skal der i den bestående hal indrettes en ny produktionslinje til paneler og delsektioner til større skibstyper. På beddingen skal der desuden indrettes yderligere fire byggepladser til fremstilling af større sektioner. Med hensyn til konservering vedrører investeringerne en udvidelse af to af konserveringsanlæggenes eksisterende fire kabiner, så der kan arbejdes med større sektioner. Kapacitet til at fremstille og behandle større stålkonstruktioner er ud fra et økonomisk og teknisk synspunkt nødvendig for fremstilling af større skibe, da den endelige samling af større skibe med mindre sektioner var ineffektiv. Skibskranens kapacitet vil i kraft af forlængelsen blive tilpasset skibsbygningshallens kapacitet.
- (12) Efter afslutningen af investeringsprojektet vil VWS' produktivitet ifølge de af Tyskland forelagte oplysninger stige fra ca. [...] t (*) stål pr. 1 000 arbejdstimer om året i 2006 til [...] t pr. 1 000 arbejdstimer. Værftets kapacitet målt i KBRT (kompenseret bruttoregister-ton) øges ikke i kraft af dette investeringsprojekt, men der sker en forskydning af produktionen fra mellemstore container-skibe i retning af store containerskibe. Værftets stålbejdningsskapacitet vil blive forøget fra 56 000 t om året i 2005 til 64 000 t om året efter investeringsprojektets afslutning.
- (13) Projektet blev påbegyndt i begyndelsen af 2005 og blev afsluttet den 28. februar 2006. Der vil blive skabt 207 nye arbejdspladser.
- (14) Investeringsprojektet indebærer en forringelse af den vertikale integration på værftet. Antallet af udliciterede opgaver skal stige fra 17 % af produktionstimerne i 2005 til 28 % frem til udgangen af 2007. Det forventes, at der med den tiltagende udlicitering kan skabes 400 nye arbejdspladser i Stralsund-regionen.
- (15) De samlede projektomkostninger beløber sig til 18 669 000 EUR og svarer således til de støtteberettigede omkostninger. Omkostningerne fordeler sig på følgende måde:
(EUR)	
Skibskran	10 512 000
Opbygning af paneler/sektioner	3 910 000
Konservering	4 247 000
I alt	18 669 000
- (16) Tyskland har til hensigt at yde statsstøtte til et beløb af 4 200 500 EUR, hvilket svarer til 22,5 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger på 18 669 000 EUR. Støtten ydes på grundlag af to godkendte regionalstøtteordninger⁽⁴⁾. Anmodningen om støtte blev indsendt inden iværksættelsen af investeringsprojektet.

(*) Fortrolig oplysning, der også i det følgende er angivet med [...].

(4) Gemeinschaftsaufgabe, »Förderung der regionalen Wirtschaftsaufgabe«, 34. Rahmenplan (delstaternes fællesprogram for udvikling af den regionale økonomiske struktur). Investitionszulagengesetz 2005.

III. BEGRUNDELSE FOR PROCEDURENS INDLEDNING

- (17) Den formelle undersøgelsesprocedure blev indledt, fordi Kommissionen tvivlede på, om støtten var forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen har betænkeligheder med hensyn til, om investeringerne i opbygning af paneler og sektioner er mere end blot investeringer til forbedring af produktiviteten i et bestående anlæg. Desuden tvivlede Kommissionen på, at der med investeringerne i konserveringsanlæggene og forlængelsen af skibskranen er tale om støtteberettigede investeringer, da målet med dem ikke syntes at være en forøgelse af produktiviteten af disse anlæg.
- (18) Desuden havde Kommissionen betænkeligheder med hensyn til, om VWS' investeringer kunne føre til en udvidelse af værftskapaciteten, som ikke ville kunne være i overensstemmelse med rammebestemmelser for statsstøtte til skibsbygningsindustrien ⁽⁵⁾ og fællesmarkedet.

IV. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (19) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra støttemodtageren og fra Verband für Schiffbau und Meerestechnik samt fra Danske Maritime.

1. Bemærkninger fra støttemodtageren (VWS)

- (20) VWS understreger i sine bemærkninger, at målet med investeringsprojektet er at øge produktiviteten og udnyttelsen af de eksisterende produktionsanlæg. Desuden er en forøgelse af værftskapaciteten ikke et af målene med investeringsprojektet, ligesom gennemførelsen af det heller ikke har en sådan virkning. Investeringsprojektet er snarere en forudsætning for den produktinnovation, som VWS tilstræber, og en forudsætning for at bevæge sig ind på markedssegmentet for panamax-skibe. VWS fremfører, at markedet for skibe med en tonnage på mellem 2 500 og 4 000 TEU ⁽⁶⁾ for værftet er det optimale markedssegment, fordi dette segment udmærker sig ved at have det største internationale afsætningspotentiale, og fordi det konkurrencemæssige pres i Europa er lavt.
- (21) Desuden henviser VWS til, at værftet allerede i forbindelse med ombygningen i perioden mellem 1993 og 1998 var udset set til at være værft for panamax-skibe, hvilket kommer til udtryk i skibsbygningshallens størrelse. Ganske vist var der ikke på tidspunktet for ombygningen udsigter til en forskydning i efterspørgslen på verdensmarkedet i retning af panamax-skibe. Da Bremer Vulkan — den daværende ejer af VWS — desuden allerede ejede værfter, der kunne bygge panamax-skibe, gik Bremer Vulkans planer ud på at henlægge produktionen af mindre skibstyper til VWS, og en skibskran med en

længde på 230 m blev derfor anset for at være tilstrækkelig.

- (22) VWS anfører, at markedssituationen for VWS har ændret sig i de seneste år på grund af forskellige faktorer. Bremer Vulkan eksisterer ikke mere. På grund af utilstrækkelig efterspørgsel efter VWS' oprindelige produktudbud har værftet koncentreret sig om containerskibe på op til 3 000 TEU samt store, specialiserede offshore-forsynings-skibe. Bulk carriers, fiskerfartøjer, færger, passagerskibe og tankere, som hørte til VWS' oprindelige produktudbud, efterspørges og produceres derfor ikke længere. VWS erklærer desuden, at markedet for mindre containerskibe er præget af et kraftigt konkurrencemæssigt pres i Tyskland og til dels i Polen, mens større containerskibe i panamax-klassen kun bygges på meget få europæiske værfter. VWS anfører, at VWS' tekniske udrustning, især skibsbygningshallen, allerede muliggør produktion af panamax-skibe.
- (23) For at kunne fremstille panamax-skibe rentabelt er det dog påkrævet med visse tekniske ændringer på værftet. Hidtil har VWS bygget skibe med en størrelse på mellem 2 100 og 3 000 TEU og en længde på 197 til 237 m. Disse skibe blev fremstillet med 95 til 111 stålsektioner på op til 16 m længde. Disse sektioner kan ikke være større på grund af den begrænsede plads i værkstederne og konserveringsanlæggene. Panamax-skibe har en længde på 295 m. Uden ændringer i de tekniske anlæg skulle disse skibe bygges af 170 sektioner pr. skib, hvilket ved uændret sektionstørrelse ville medføre en stigning på 60 til 70 % i den tid, der medgår til forarbejdningen. Da markedsprisen for disse skibe imidlertid kun ligger 20 til 23 % højere, skal VWS øge sin produktivitet for at kunne fremstille disse skibe rentabelt. Følgelig kommer man ikke uden om investeringer til udvidelse af de to eksisterende kabiner i konserveringsanlæggene og til udbygning af panel- og sektionsafdelingen for at kunne fremstille og bearbejde sektioner med en længde på op til 32 m.
- (24) VWS henviser til, at stabelafløbningen for panamax-skibe allerede er mulig med den eksisterende skibskran. Den del af skibsskroget, der rager ud over kranens længde, ville så f.eks. skulle understøttes af en flydekran. En sådan fremgangsmåde indebærer dog visse risici og giver anledning til større omkostninger.
- (25) Med hensyn til værftskapaciteten meddeler VWS, at værftets samlede kapacitet målt i KBRT ikke udvides. I 2005 byggede VWS seks containerskibe på hver 2 500 TEU, hvilket svarer til 110 000 KBRT. I forbindelse hermed blev der bearbejdet 56 000 t stål i løbet af 1 725 000 arbejdstimer. Efter afslutningen af investeringsprojektet kan værftet i 2006 og 2007 bygge syv panamax-skibe med brug af 64 000 t stål og 1,9 mio. arbejdstimer. Dette svarer til 108 000 KBRT i både 2006 og i 2007. Ved konstant KBRT øges antallet af arbejdstimer og den bearbejdede stålmængde med 14 %.

⁽⁵⁾ EUT C 317 af 30.12.2003, s. 11.

⁽⁶⁾ Twenty-foot equivalent unit.

- (26) VWS understreger, at kontrakterne om bygning af panamax-skibe blev indgået i 2003, hvor efterspørgslen efter mindre skibe gik i retning af større skibe i panamax-klassen, og at denne forskydning i efterspørgslen i alvorlig grad ville have truet værftets indtjening, hvis værftet fortsat kun havde bygget mindre skibe. En undersøgelse af produktionsforløbet på værftet viste, at det med de pågældende investeringer er muligt at bygge større skibe med en konkurrencedygtig produktivitet.
- (27) I markedssegmentet for skibe med en størrelse på mellem 2 500 og 4 000 KBRT (fra 22 000 til 50 000 KBRT), dvs. i det segment, som VWS fremover vil koncentrere sig om, er kun følgende værfter virksomme: det tyske værft Aker TW (HDW og Schichau Seebeck) og de polske værfter i Gdynia og Stettin.
- (28) De europæiske værfter har den næststørste markedsandel i dette segment med 26,3 %, dvs. efter Korea med 39,1 %, men foran Kina med 24,8 %. Korea og Kina er altså de største konkurrenter i dette segment og vil fremover være afgørende for konkurrencevilkårene. Hvis VWS ikke gik ind på markedet for panamax-skibe, vil værftet fortsat være aktivt på markedet for feederskibe, som er præget af en kraftig konkurrence i Europa, og ville udelukke sig selv fra det hurtigt ekspanderende marked for panamax-skibe. VWS har forelagt oplysninger, der dokumenterer forskydningen på markedet i retning af større skibe og en vækst over gennemsnittet for skibe på mellem 2 500 og 5 000 KBRT.

2. Bemærkninger fra det tyske Verband für Schiffbau und Meerestechnik

- (29) Den tyske brancheforening, Verband für Schiffbau und Meerestechnik (i det følgende »brancheforeningen«), bemærker, at Kommissionen ikke kan finde hold for sine betænkeligheder med hensyn til en eventuel kapacitetsudvidelse i rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygningsindustrien. Betænkelighederne understøttes desuden heller ikke af den aktuelle markedsituation, ligesom den planlagte støtte ikke forårsager en fordrejning af konkurrencen.
- (30) Brancheforeningen påpeger, at EU's politik med hensyn til statsstøtte til skibsbygningsindustrien har ændret sig i løbet af årene. Rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygningsindustrien indeholder ingen regler, der forbyder ydelse af investeringsstøtte til udvidelse af kapaciteten. Brancheforeningen går ud fra, at sådanne regler ikke længere regnes for hensigtsmæssige. Desuden gør brancheforeningen opmærksom på, at sektorspecifikke regler så vidt muligt er ophævet i rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygningsindustrien. Spørgsmålet om kapacitet nævnes kun i sammenhæng med nedlukningsstøtte. Andre former for støtte, som f.eks. omstrukturingsstøtte, falder ind under de generelle regler for statsstøtte.
- (31) Brancheforeningen gør endvidere opmærksom på, at en restriktiv fortolkning af disse regler er i strid med »LeaderSHIP 2015«-initiativet, som er et led i realiseringen af Lissabon-initiativet. Konkurrenceevnen og produktiviteten i den europæiske industri skal øges ved hjælp af investeringer i forskning, udvikling og innovation, hvilket også indebærer investeringer i moderne produktionsanlæg. Hvis statslig investeringsstøtte ikke kan kombineres med kapacitetsudvidelser, er dette i modstrid med LeaderSHIP 2015-initiativet, især målet om at opretholde og udbygge i udvalgte markedssegmenter. Et af disse markedssegmenter er markedet for små og mellemstore containerskibe, hvor Europa stadig har en god markedsstilling i forhold til Korea og Kina.
- (32) Branchesammenslutningen er af den opfattelse, at de planlagte investeringer ikke fordrejer konkurrencen. Der er for tiden ikke nogen overskydende kapacitet, fordi verdensmarkedet for skibsbygning befinder sig i et opsving. Efterspørgslen ligger fortsat i et gunstigt leje, mens der forventes en mindre svækkelse i 2008/2009. Når verdenshandelen befinder sig i konstant vækst, er der også en stigning i søfarten. Dette gælder især for transport af industrivarer med containerskibe. Efterspørgslen efter disse skibstyper vil derfor stige yderligere.
- (33) De planlagte investeringer sætter VWS i stand til at bygge containerskibe på op til 5 000 TEU. Hidtil har VWS kunnet bygge skibe med en lasteevne på op til 3 000 TEU. Markedet for containerskibe på op til 3 000 TEU er præget af hård konkurrence, fordi disse skibe bygges på flere tyske værfter, men også på andre europæiske værfter, især på de polske værfter i Gdynia og Stettin. De største konkurrenter er dog fortsat Korea og Kina.
- (34) Markedet for skibe med en lasteevne på over 3 000 TEU udviser en anden struktur. Således har nogle tyske og polske værfter ganske vist de tekniske forudsætninger for at bygge disse skibe, men denne skibstype bygges næsten udelukkende i Korea og Kina.
- (35) Sammenslutningen anlægger en positiv vurdering af vækstpotentialet i markedssegmentet for skibe på over 3 000 TEU og bygger denne vurdering på den stadige vækst i segmentet for containerskibe i panamax-klassen i de seneste år. Den understreger, at VWS' investeringer ikke fører til en fordrejning af den interne konkurrence i Europa, da disse skibstyper i dag næsten udelukkende bygges i Korea og Kina. Desuden skal der tages hensyn til, at Kina vil udbygge sin skibsbygningskapacitet og sin markedsandel yderligere, hvilket gør det tydeligt, at der er tale om en global konkurrence og ikke om en europæisk konkurrence. En begrænsning af de europæiske værfters investeringer ville derfor udelukkende bibringe konkurrenterne i Korea og Kina fordele.

3. Bemærkninger fra den danske brancheforening for maritime virksomheder

- (36) Den danske brancheforening for maritime virksomheder, Danske Maritime, redegør for, at den pågældende støtte ikke vil føre til fordrejninger, fordi de skibstyper, som VWS bygger og skal bygge i fremtiden, ikke har nogen overlapninger med danske værfters produktionsprogram. Danske Maritime henviser desuden til, at den planlagte statsstøtte har til formål at styrke VWS' konkurrenceevne på markedet for større containerskibe. Konkurrenterne i dette nye markedssegment vil formodentlig først og fremmest komme fra ikke-europæiske tredjelande. Desuden kan der konstateres en generel forskydning i efterspørgslen i retning af større skibe.
- (37) Danske Maritime gør desuden opmærksom på, at skibsbygningsindustrien er kraftigt subventioneret i ikke-europæiske lande. For at kunne modstå det tiltagende konkurrencepres skal den europæiske skibsbygningsindustri foretage omfangsrige investeringer.

V. BEMÆRKNINGER FRA TYSKLAND

- (38) I sine bemærkninger til indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure henviser Tyskland til, at punkt 26 i rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygningsindustrien, ikke indeholder regler om kapacitet. Således indeholder især punkt 26 ikke nogen regler, der erklærer investeringsstøtte til projekter, som fører til en kapacitetsudvidelse som følge af en produktivitetsstigning, for ulovlige. Tyskland anfører desuden, at produktivitetsforøgelsen i skibsbygningsindustrien er et af hovedmålene i Fællesskabets politik inden for denne sektor. Således henvises der til LeaderSHIP 2015-initiativet, som tager sigte på en forbedring af de europæiske værfters konkurrencemæssige stilling samt på at råde bod på de ulemper, som er opstået for den europæiske skibsbygningsindustri på grund af subventionering af skibsbygningsindustrien i Asien. Dette mål kan efter Tysklands opfattelse kun nås ved at øge produktiviteten.
- (39) Tyskland giver desuden udtryk for den opfattelse, at det ikke kan udledes af punkt 3 i rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygningsindustrien, at virkningerne af et investeringsprojekt på produktionskapaciteten skal indgå i vurderingen af dets forenelighed med fællesmarkedet. Tyskland anfører desuden, at de faktorer, der er nævnt i punkt 3 i rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygningsindustrien, ikke længere gælder for skibsbygningssektoren, og at sektoren i stedet er karakteriseret ved en god ordrebestand, høje priser og manglende kapacitet.
- (40) Tyskland understreger desuden, at den europæiske skibsbygningsindustri's markedsandel er faldet i de seneste årtier, og at Japan, Korea og Kina har øget deres andel ved hjælp af statsstøtte. Denne subventionering anføres i punkt 3, litra c), i rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygningsindustrien som en af de sektorspecifikke faktorer, der skal tages hensyn til. Europæiske værfter skal derfor gøre sig de yderste anstrengelser for at øge deres produktivitet.
- (41) Efter Tysklands opfattelse fører enhver produktivitetsforøgelse automatisk til en højere produktion i produktionsanlægget. En produktivitetsforøgelse i overensstemmelse med rammebestemmelserne kan derfor ikke indbefatte, at den samme mængde produceres med en mindre arbejdsindsats. Tyskland henviser i tilknytning hertil til formålet med regionalstøtte, som skal bidrage til regional udvikling og til oprettelse af arbejdspladser. En produktivitetsforøgelse må i denne forstand ikke føre til en nedgang i antallet af arbejdspladser.
- (42) Med hensyn til markedssituationen redegør Tyskland for, at godstransporten er i stigning, og at man kan iagttage en tendens til større skibe i segmentet for containerskibe. Allerede i dag findes der skibe med en lasteevne på 5 000 TEU, og i nyere prognoser tales der allerede om skibe med en lasteevne på 8 000 TEU. Da sådanne store skibe kun kan anløbe et begrænset antal havne, er der i godstransporten fortsat behov for mindre skibe som dem, VWS har til hensigt at bygge. Forskydningen i efterspørgslen i retning af større skibe har derfor ingen negative virkninger på efterspørgslen efter mindre skibe som dem, der bygges af VWS.
- (43) Tyskland forelægger udførlige oplysninger om VWS' investeringsprojekt, om stålbearbejdningskapaciteten, om arbejdsindsatsen og om værftets produktivitet før gennemførelsen af projektet og efter dets afslutning. Tyskland gør opmærksom på, at investeringerne til bevarelse af værftets konkurrenceevne og til sikring af de 1 200 bestående arbejdspladser er nødvendige.
- (44) Med hensyn til en potentiel kapacitetsudvidelse på værftet som følge af investeringerne henviser Tyskland til, at investeringerne ikke vedrører nogen de områder, hvor der er tekniske flaskehalse. I sin beslutning om at indlede en formel undersøgelsesprocedure forklarede Kommissionen, at disse tekniske flaskehalse er afgørende for et værfts kapacitet. Tyskland påpeger derfor, at værftets kapacitet målt efter de af Kommissionen fastsatte kriterier ikke ændrer sig.
- (45) Tyskland indvender desuden, at artikel 87, stk. 1, i EF-traktaten ikke berøres af ydelsen af investeringsstøtte og henviser til princippet om den private investor, der handler på markedøkonomiske vilkår. Da VWS selv afholder 77,5 % af investeringsomkostningerne og dermed påtager sig en risiko, kan det antages, at investeringerne er i overensstemmelse med markedøkonomiske kriterier.

- (46) Efter Tyskland opfattelse fordrer investeringsstøtten ikke konkurrencen og berører derfor ikke artikel 87, stk. 1, da skibsbygning udgør et verdensmarked, som allerede er præget af fordrejninger på grund af subventioneringen af de asiatiske værfter. Desuden er kapaciteten på de europæiske værfter i vid udstrækning allerede fuldt udnyttet, og i de kommende år regnes der med et betydeligt vækstpotentiale. Desuden skal der ved vurderingen af konkurrencesituationen udelukkende tages hensyn til konkurrenter, som er virksomme i det samme markedssegment, dvs. bygning af panamax-skibe. Disse konkurrenters ordrebøger er fyldt op for de kommende år, og også deres kapacitet er fuldt udnyttet.
- (47) Med hensyn til den fremtidige markedsudvikling og potentiel fremtidig overkapacitet, som nævnes i Kommissionens beslutning om at indlede den formelle procedure, henviser Tyskland til, at prognoserne ikke er særlig tilforladelige, og bemærker, at Kommissionen ikke har fremlagt noget belæg for den forventede markedsudvikling. Det forhold, at der i fremtiden muligvis vil opstå overkapacitet, må ikke føre til en vurdering, hvorefter allerede planlagt støtte fører til en fordrejning af konkurrencen i den i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, anvendte betydning. Af de samme grunde påvirkes samhandelen mellem medlemsstaterne ikke.
- (48) Hvad endelig angår foreneligheden med EF-traktatens artikel 87, stk. 3, så indvender Tyskland, at støtten er i overensstemmelse med den økonomiske politik i Europa, hvis mål er at forbedre situationen og konkurrenceevnen for den europæiske skibsbygningsindustri, hvilket ligeledes er det mål, der forfølges med LeaderSHIP 2015.
- (49) Tyskland bemærker, at bemærkningerne fra de interesserede parter støtter Tysklands vurdering, hvorefter den planlagte støtte er forenelig med fællesmarkedet.
- modtageren udøver økonomiske aktiviteter, der involverer samhandel mellem medlemsstaterne.
- (51) Tilskuddet ydes af delstaten Mecklenburg-Vorpommern og skal således henføres til staten. Den giver VWS en fordel, som værftet ikke ville have opnået på markedet.
- (52) VWS bygger søgående skibe. Da der er en omfattende handel med disse produkter, truer foranstaltningen med at fordreje konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. De argumenter, som Tyskland fremfører i denne forbindelse er ikke overbevisende. Når finansiel støtte, som ydes af en stat, styrker en virksomheds position i forhold til andre virksomheder, som den konkurrerer med i samhandelen inden for Fællesskabet, må det ifølge gældende retspraksis antages, at denne samhandel påvirkes af støtten ⁽⁷⁾.
- (53) Med hensyn til Tysklands indvending om, at der ikke er dokumentation for fremtidig overkapacitet, og at der følgelig ikke er dokumentation for en fordrejning af konkurrencen i den i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, anvendte betydning, skal det nævnes, at en foranstaltning opfylder betingelserne for anvendelse af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, hvis den truer med at fordreje konkurrencevilkårene og kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne ⁽⁸⁾.
- (54) Med hensyn til den tyske brancheforenings argument om, at den pågældende foranstaltning ikke fordrejer den europæiske konkurrence, da de skibe, som VWS vil bygge i fremtiden, næsten udelukkende bygges i Korea og Kina, henviser Kommissionen til, at de containerskibe, som VWS skal bygge i fremtiden, ikke kan betragtes som et særskilt marked, men at disse containerskibe indgår i konkurrencen med andre containerskibe bygget af europæiske værfter.
- (55) Følgelig udgør tilskuddet statsstøtte, der er omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og skal vurderes som sådan.

VI. VURDERING

1. Forekomst af støtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1

- (50) Ifølge artikel 87 i EF-traktaten er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Ifølge EF-Domstolens retspraksis er kriteriet vedrørende samhandelen opfyldt, hvis støtte-

2. Fritagelse efter EF-traktatens artikel 87, stk. 2 og 3

- (56) EF-traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, indeholder undtagelser fra det generelle forbud mod støtte i stk. 1.

⁽⁷⁾ Jf. Domstolens dom i sag C-730/79, *Philip Morris mod Kommissionen*, Sml. 1980, s. 671, præmis 11.

⁽⁸⁾ Jf. Retten i Første Instans, dom T-23/98, *Alzetta mod Kommissionen*, Sml. 2000, II-2319, præmis 80.

- (57) Til vurdering af statsstøtte til skibsbygningsindustrien har Kommissionen vedtaget rammebestemmelser for statsstøtte til skibsbygningsindustrien. Ifølge disse rammebestemmelser betyder udtrykket skibsbygning bygning i Fællesskabet af selvdrevne, søgående handelsskibe. VWS' virksomhed falder ind under denne definition, således at den pågældende støtte skal vurderes i lyset af rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygningsindustrien. Kommissionen har ingen oplysninger om, at VWS ligeledes bygger fiskerfartøjer til Fællesskabet. Ifølge retningslinjerne for behandling af statsstøtte til fiskeri og akvakultur⁽⁹⁾ er støtte til værfter, der bygger EF-fiskerfartøjer, ikke tilladt.
- (58) I punkt 26 i rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygningsindustrien hedder det, at *»regionalstøtte til skibsbygning eller reparation eller ombygning af skibe kan kun betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis støtten ... skal ydes til investeringer i opgradering eller modernisering af bestående værfter med henblik på at forbedre produktiviteten i de bestående anlæg og ikke [er] kædet sammen med en finansiel omstrukturering af de(t) pågældende værft(er)«*.
- (59) Støtteintensiteten må ikke udgøre mere end 22,5 %, hhv. overskride den gældende overgrænse for regionalstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), alt efter hvilken værdi der er den laveste. Desuden skal støtten begrænses til de støtteberettigede udgifter i overensstemmelse med definitionen i de gældende retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte.
- (60) Gennemførelsen af investeringsprojektet vil gøre det muligt for VWS at bygge panamax-skibe på rentabelt grundlag. Ifølge støttemodtagerens oplysninger ville der med de eksisterende anlæg på værftet kunne bygges panamax-skibe, som er længere end de skibe, der hidtil er bygget på værftet. Disse skibe ville imidlertid blive bygget med 170 sektioner med en længde på indtil 16 m, men det vil være en produktionsmåde, der ikke er rentabel og konkurrencedygtig. For at løfte disse skibe ville man skulle benytte en flydekran, som støtter den del af skibsskroget, der rager ud over skibskranens længde. Dette ville være økonomisk urentabelt og indebære en forøget ulykkesrisiko.
- (61) Efter afslutningen af investeringsprojektet kan der på værftet bygges panamax-skibe af 110 sektioner med en længde på op til 32 m. Investeringerne i en ny produktionslinje til paneler og delsektioner og i indretning af yderligere fire byggepladser til fremstilling af sektioner er nødvendige for bygning af disse større sektioner. Udvidelsen af kabinerne i konserveringsanlæggene sætter værftet i stand til at behandle større sektioner. Investeringsprojektet vil derfor rationalisere VWS' produktionsproces.
- (62) Investeringerne i forlængelsen af skibskranen vil tilpasse kranens længde til de skibe, der skal løftes. Det skulle derfor ikke blive nødvendigt at benytte en flydekran. Forlængelsen af skibskranen gør det derfor lettere at løfte panamax-skibene.
- (63) Kommissionen er derfor af den opfattelse, at tilpasningen af produktionsanlæggene med henblik på en rentabel fremstilling af panamax-skibe kan betragtes som en opgradering eller en modernisering af et bestående værft.
- (64) Efter gennemførelsen af investeringsprojektet vil produktiviteten stige fra 32,6 t stål pr. 1 000 arbejdstimer om året i 2005 til ca. 38,2 t pr. 1 000 arbejdstimer. Investeringsprojektet øger derfor produktiviteten i bestående anlæg. Værftets kapacitet vil ikke ændre sig målt i KBRT⁽¹⁰⁾. Kapaciteten i forbindelse med stålforarbejdningen vil stige fra 56 000 t i 2005 til 64 000 t i 2006. Efter Kommissionens opfattelse er der i forbindelse med denne stigning i stålforarbejdningens kapaciteten tale om en sidegevinst til produktivitetsstigningen, og den er i sammenligning med den realiserede produktivitetsstigning ikke uforholdsmæssig stor.
- (65) Kommissionen er derfor nået frem til det resultat, at dette investeringsprojekt som helhed opfylder betingelserne om, at der skal være tale om investeringer til opgradering eller modernisering af bestående værfter med det formål at øge eksisterende anlægs produktivitet. Kommissionen tager desuden til underretning, at statsstøtten er begrænset til et tilskud til de støtteberettigede omkostninger i henhold til retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte, og af den gældende overgrænse på 22,5 % vil blive overholdt.

VII. KONKLUSION

- (66) Kommissionen når frem til den konklusion, at den planlagte regionalstøtte til VWS er i overensstemmelse med rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygningsindustrien. Støtten opfylder dermed forudsætningerne for at kunne betragtes som forenelig med fællesmarkedet —

⁽⁹⁾ EUT C 229 af 14.9.2004, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Kapaciteten nåede i 2005 op på 110 000 KBRT og vil i 2006 og 2007 ligge på ca. 108 000 KBRT (efter omstillingen fra mellemstore til store containerskibe).

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Artikel 1

Tysklands planlagte statsstøtte til Volkswerft Stralsund på 4 200 500 EUR er forenelig med fællesmarkedet i den i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), anvendte betydning.

Bruxelles, den 6. december 2006.

Støtten på 4 200 500 EUR kan derfor godkendes.

På Kommissionens vegne
Neelie KROES
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. decemeber 2006

om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen

(Sag COMP/M.4215 — Glatfelter/Crompton Assets)

(meddelt under nummer K(2006) 6764)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2007/403/EF)

Den 20. december 2006 vedtog Kommissionen en beslutning i en fusionssag i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 1, i denne forordning. En ikke-fortrolig version af hele beslutningen på sagens autentiske sprog og på Kommissionens arbejdssprog findes på Generaldirektoratet for Konkurrences websted på følgende adresse: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. RESUMÉ

(1) Den 16. august 2006 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (fusionsforordningen) anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved P.H. Glatfelter Company (»Glatfelter«, USA) overtog hele Lydney-divisionen, tilhørende J.R. Crompton Ltd, i likvidation (»Lydney«, Det Forenede Kongerige) gennem opkøb af aktiver.

(2) Både Glatfelter og Lydney beskæftiger sig med fremstilling af vådfibermateriale til filtrering af te og kaffe. Kommissionens markedsundersøgelse viser, at på trods af høje markedsandele på verdensmarkedet for vådfibermateriale til filtrering af te og kaffe vil anmelderen blive udsat for konkurrence fra en række konkurrenter, især den britiske virksomhed Purico, der for nylig har øget fremstillingskapaciteten i Kina. Desuden vil konkurrencen fra andre materialer end vådfibermateriale til filtrering af te og kaffe begrænse anmelderens muligheder for at hæve priserne. Det konkluderes derfor i beslutningen, at der ikke opstår væsentlige hindringer for reel konkurrence som følge af fusionen.

II PARTERNE

(3) Glatfelter noteres på børsen i New York og er aktiv inden for »specialpapir« og »kompositfiber«. Specialpapir omfatter dækkepapir, særligt trykkepapir m.v. I sine datterselskabers fabrikker fremstiller Glatfelter vådfibre til fremstilling af tebreve, kaffefiltre og kaffepuder samt andet specialpapir.

(4) Lydneys virksomhed indgår i aktivmassen i det tidligere Crompton Ltd i likvidation (herefter »Crompton«, Det Forenede Kongerige). Crompton fremstillede specialpapir og vådfibermaterialer og var en førende leverandør til tebrevs- og kaffefilterbranchen. Crompton havde tre produktionsanlæg med i alt seks skråpapirmaskiner i Det Forenede Kongerige: Lydney-fabrikken med tre skråpapirmaskiner og propylenfiberfremstilling, Simpson Clough-fabrikken med to skråpapirmaskiner og Devon Valley-fabrikken med en skråpapirmaskine og en fladpapirmaskine.

III. TRANSAKTIONEN

(5) Efter at Crompton var blevet sat under retlig likvidation (en insolvensprocedure efter britisk ret) den 7. februar 2006, besluttede de udnævnte likvidatorer (likvidatorerne) at frasælge Cromptons aktiver. Likvidatorerne gennemførte derfor et offentligt salg. Efter at have evalueret forskellige indledende tilbud besluttede likvidatorerne ifølge anmelderen at opfordre Glatfelter og andre virksomheder til at fremsætte et endeligt tilbud.

(6) Via sit datterselskab Glatfelter UK overtog Glatfelter den 9. marts 2006 hovedparten af aktiverne på Cromptons produktionsanlæg i Lydney, Gloucestershire, Det Forenede Kongerige, herunder alle materielle og immaterielle aktiver, der var nødvendige for, at Lydney-divisionen kunne fungere med fortsat drift for øje. Visse kontrakter og visse backupfunktioner, som Cromptons hovedkontor tidligere havde sørget for, blev imidlertid udelukket. De aktiver, der indgår i transaktionen, omtales samlet som »Lydney-divisionen«. Transaktionen bag Glatfelters overtagelse af Lydney-divisionen omtales som »Lydney-transaktionen«.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

- (7) Efter henvisning til Kommissionen efter fusionsforordningens artikel 22 opsagde likvidatorerne den betingede kontrakt med Glatfelter, der vedrørte Simpson Clough-divisionen. Likvidatorerne solgte efterfølgende Simpson Clough-divisionen til Purico i juni 2006. Simpson Clough-divisionen omfattede ud over Simpson Clough-fabrikken og Devon Valley-fabrikken også Cromptons hovedkontor, rettigheder til firmanavnet, bestemte kontrakter og Cromptons salgsselskab i USA.

IV. RELEVANTE PRODUKTMARKEDER

- (8) Denne sag vedrører vådfibermaterialer. Vådfibermaterialer er tynde stykker porøst væv, der fremstilles af en blanding af naturlige og/eller syntetiske fibre på skråpapirmaskiner. Vådfibermaterialer er papir- eller stofagtigt væv af uvævede fibre, der fremstilles i en ændret papirfremstillingsproces.
- (9) Med hensyn til vådfibermaterialer overlapper Glatfelter og Lydney-divisionen hinanden inden for fremstilling og salg af vådfibermaterialer til filtrering af kaffe og te (tebeve, kaffefiltre og kaffeposer). Der er også overlapning med hensyn til vådfibre til batteriapplikationer.
- (10) Anmelderen har anerkendt, at der på grund af forskellige anvendelsesområder (f.eks. te- og kaffefiltrering, klæbemateriale til batterier, pølsetarme og overtræk) er begrænset substitutabilitet mellem forskellige typer vådfibermateriale på efterspørgselssiden. Anmelderen har imidlertid på grundlag af en høj grad af substituerbarhed på udbudssiden kunnet fastslå, at markedet for vådfibermaterialer er det relevante produktmarked.

Vådfibermaterialer til filtrering af te og kaffe

- (11) På markedet for vådfibermaterialer har Kommissionens undersøgelse vist, at kunderne på grund af produktspecifikationer ikke kan anvende vådfibermaterialer, der er beregnet til andre formål, til indpakning af te og/eller kaffe. Substituerbarheden på efterspørgselssiden er derfor begrænset, da de forskellige vådfibermaterialer skal opfylde meget strenge krav for at være kompatible med konverteringsmaskinerne og de specifikke produktkrav til brug i slutapplikationen (f.eks. porøsitet, tykkelse, fleksibilitet overholdelse af lovgivningskrav).
- (12) Hvad angår substituerbarheden på efterspørgselssiden, anfører anmelderen, at der normalt ikke kræves større investeringer, når der skiftes produktion af vådfiberma-

rialer fra et anvendelsesområde til et andet. Dette blev ikke bekræftet af Kommissionens markedsundersøgelse. Visse skråpapirmaskiner kan til en vis grad anvendes fleksibelt. De fleste skråpapirmaskiner er imidlertid fremstillet til ét bestemt formål. Disse maskiner er derfor optimeret til fremstilling af en bestemt type vådfibermateriale. Det er derfor generelt kun de skråpapirmaskiner, der er fremstillet til formålet, som kan fremstille vådfibermaterialer til te- og kaffeprodukter.

- (13) Selv hvor der er tale om skråpapirmaskiner, som kan fremstille vådfibermaterialer til filtrering af te og kaffe, men som ikke fremstiller dem for indeværende, skal der foretages væsentlige investeringer, før de kan bruges til fremstilling af vådfibermaterialer til filtrering af te og kaffe. Det kræver også et væsentligt tidsforbrug at omstille en skråpapirmaskine.
- (14) Hvis Greenfield skal deltage, kræves der endnu større investeringer og væsentlig mere tid. Bortset fra den betragtelige investering i en ny skråpapirmaskine skal der desuden etableres en salgsafdeling, teknisk support og et distributionsnet. Markedsundersøgelsen viser desuden, at vådfibermaterialer til filtrering af te og kaffe skal certificeres i de fleste lande, før de kan markedsføres, og kunderne skal konstatere, om materialet fungerer på deres maskiner.
- (15) I beslutningen konkluderes det derfor, at det relevante produktmarked omfatter vådfibermaterialer til filtrering af kaffe og te.

Vådfibermaterialer til klæbepapir til batterier

- (16) På markedssegmentet for vådpapirmaterialer til klæbepapir til batterier viser Kommissionens undersøgelse, at der er en vis grad af substituerbarhed på efterspørgselssiden. Da vådfibermaterialer til batteriklæbepapir ikke behøver at overholde standarden om kontakt med fødevarer, er antallet af skråpapirmaskiner, der kan fremstille vådfibermateriale til batteriklæbepapir ikke begrænset til de maskiner, der bruges til f.eks. te- og kaffefiltrering eller pølsetarme. De fleste maskiner, der kan bruges til at fremstille vådfibermaterialer til te- og kaffefiltrering er imidlertid i stand til at fremstille batteriklæbepapir. Markedsundersøgelsen viser, at vådfibermaterialer til batteriklæbepapir desuden fremstilles på maskiner, der bl.a. anvendes til at fremstille vådfibermaterialer til støvsugerposer, klisterbånd og pølsetarme.

- (17) I beslutningen står den nøjagtige markedsdefinition åben, da transaktionen ikke fører til væsentlige konkurrencebegrænsninger, selv på grundlag af den snævraste markedsdefinition, dvs. »vådfibermaterialer til klæbebepapir til batterier«.

V. RELEVANTE GEOGRAFISKE MARKEDER

- (18) Anmelderne anførte, at de relevante geografiske markeder er globale.

Vådfibermaterialer til filtrering af te og kaffe

- (19) Kommissionens markedsundersøgelse bekræfter, at det geografiske marked for vådfibermaterialer til filtrering af te og kaffe er globalt. Dette skyldes, at handelsmønstrene er verdensomspændende, og at der ikke er unaturligt høje transportomkostninger. Desuden er der opstået ny kapacitet i Kina i form af ZPM-maskinen, hvilket kan hæmme de nuværende markedsdeltagere, som overvejende producerer inden for EØS. Leverandørerne af vådfibermaterialer til filtrering af te og kaffe og de fleste kunder med verdensomspændende aktiviteter bekræfter også disse konstateringer.
- (20) I beslutningen konkluderes det derfor, at det relevante geografiske marked for vådfibermaterialer til filtrering af kaffe og te er globalt.

Vådfibermaterialer til klæbebepapir til batterier

- (21) Selv om kunderne har angivet, at de anskaffer og forarbejder vådfibermaterialer til batteriklæbebepapir inden for EØS, har markedsundersøgelsen vist, at reguleringskravene ikke udgør nogen hindring for global handel. Producenter af batteriklæbebepapir sender typisk deres produkter over hele verden. Desuden lader de lave transportomkostninger ane, at der er tale om et verdensomspændende marked. Manglen på teknisk bistand, som visse kunder anfører som en grund til at undgå at importere produkter, kan overvindes ved et lokalt salgsnet og teknisk support.
- (22) I beslutningen konkluderes det derfor, at det relevante geografiske marked for batteriklæbebepapir er globalt.

VI. VURDERING

Vådfibermaterialer til filtrering af te og kaffe

- (23) På det globale marked for vådfibermaterialer til te- og kaffefiltrering havde den fusionerede virksomhed en andel af omsætningen på omkring 60-70 % i 2005 (Glatfelter 30-40 % og Lydney 20-30 %). Før Crompton gik i likvidation, var der tre hovedkonkurrenter på markedet (Glatfelter, Crompton og Ahlstrom). Efter gennemførelsen af den anmeldte transaktion vil der fortsat være tre troværdige konkurrenter (Glatfelter, Purico og Ahlstrom). Ud over at overtage Cromptons fabrikker Simpson Clough og Devon Valley (sammen med varemærket Crompton), begynder Purico også at anvende sin nye ZPM-kapacitet i Kina, og virksomheden bevæger sig således ind på vådfibermarkedet for te- og kaffefiltrering nogenlunde sideløbende med den anmeldte transaktion. Ahlstrom har p.t. en global markedsandel på omkring [10-30 %], mens Puricos nuværende globale markedsandel udgør omkring [10-30 %].
- (24) Den fusionerede virksomheds store markedsandel og væsentlige kapacitetsstigning tyder på markeds kraft. Denne parts mulighed for at hæve priserne vil imidlertid blive begrænset af en række konkurrenter, især Purico. Ved at overtage fabrikkerne Simpson Clough og Devon Valley har Purico erhvervet en etableret leverandørs stilling og fordele over for kunderne, også på globalt plan. De aktiver, som Purico har overtaget fra Crompton, vil sammen med virksomhedens nyeste teknologi i form af ZPM i Kina give den en særlig god udgangsposition til at konkurrere effektivt med sin ZPM-produktion af vådfibermaterialer til filtrering af te og kaffe. Som det blev bekræftet af markedsundersøgelsen, udgør denne maskine en væsentlig begrænsning for de europæiske producenter, da den p.t. kan fremstille omkring 1-10 kT/p.a. af de samme produkter som Simpson Clough, dvs. vådfibermaterialer, der overvejende bruges til te- og kaffefiltrering.
- (25) Hvis anmelderen skulle hæve prisen eller nedskære produktionen af vådfibermaterialer til te- og kaffefiltrering, kan Ahlstrom desuden øge produktionen. Hvis Glatfelter skulle hæve prisen væsentligt, og overskudsgraden for vådfibermaterialer til te- og kaffefiltrering derfor kunne tænkes at stige væsentligt for Ahlstrom, kunne denne virksomhed omlægge kapaciteten eller investere i ny kapacitet ved at omstille en eksisterende maskine eller ved at anskaffe og omstille en brugt maskine. Ahlstrom har knowhow og teknologi til at kunne omstille og drive en sådan maskine. Ahlstrom har også allerede distribution- og salgsnet.

- (26) Endelig gælder det, at Glatfelter også er udsat for konkurrence fra andre leverandører, der er i stand til at fremstille vådfibermaterialer til te- og kaffefiltrering. De har ikke alle mulighed for at fremstille vådfibermaterialer i to lag og lader også til at gå efter mindre kunder med en lavere kvalitetsstandard end de fleste større kunder. Når disse leverandører har videreudviklet deres vådfibermaterialer til te- og kaffefiltrering, kan de eventuelt også gå efter større kunder. Desuden gælder det, at de også uden at henvende sig til større kunder kan øge deres omsætning på bekostning af andre producenter inden for te- og kaffefiltre, hvilket vil gøre det umuligt for Glatfelter at hæve sine priser eller begrænse produktionen.
- (27) Kommissionen har også konkluderet, at der findes konkurrencepres i form af alternativer til vådfibermaterialer til te- og kaffefiltrering (f.eks. spunmelt og nylon). Selv om disse alternative materialer ikke for indeværende forventes at kunne erstatte vådfibermaterialer til te- og kaffefiltrering i væsentlig grad, kan en del af efterspørgslen i fremtiden forventes at gå til alternative materialer, hvilket vil frigøre yderligere kapacitet for vådfibermaterialer til te- og kaffefiltrering og dermed i et vist omfang begrænse anmelderens mulighed for at udnytte sin markedsstilling og hæve priserne.
- (28) I beslutningen konkluderes det derfor, at unilaterale virkninger ikke kan forventes, da denne part vil blive begrænset i sin evne til at hæve priserne, da der findes en række stærke konkurrenter, og til en vis grad på grund af alternative materialer. Med hensyn til samordnet praksis konkluderer man endvidere i beslutningen efter omhyggeligt at have analyseret markedsstrukturen, kunders og nuværende og potentielle konkurrenters reaktioner, at sådanne virkninger er usandsynlige.

Vådfibermaterialer til klæbepapir til batterier

- (29) Kommissionens undersøgelse antyder, at markedssegmentet for batteriklæbepapir kendetegnes ved, at der er ringe efterspørgsel og et stort potentielt udbud fra andre producenter af vådfibermaterialer, at efterspørgselsiden er koncentreret, samt at den fusionerede virksomheds forventede markedsandel fortsat at være lav. På dette grundlag vurderer Kommissionen, at dette marked ikke kan forventes at lide under konkurrencefordrejende virkninger som følge af den foreslåede transaktion.
- (30) Den 6. december 2006 afgav Det Rådgivende Udvalg for Kontrol med Fusioner og Virksomhedsovertagelser på sit 146. møde en positiv udtalelse om udkastet til beslutning og godkendte vedtagelsen af beslutningen.

VII. KONKLUSION

- (31) I beslutningen konkluderes det, at den planlagte fusion ikke vil hæmme den effektive konkurrence betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del deraf som følge af etablering eller styrkelse af en dominerende stilling. Fusionen erklæres derfor forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen i henhold til fusionsforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 57. Det konkluderes derfor, at Kommissionen ved mundtlig procedure: har taget det rådgivende udvalgs udtalelse af 6. december 2006 til efterretning, har taget høringskonsulentens endelige rapport i denne sag til efterretning og har vedtaget vedlagte beslutning på engelsk, der er det autentiske sprog.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. juni 2007

om medlemsstaternes forlængelse af midlertidige godkendelser af det nye aktivstof novaluron

(meddelt under nummer K(2007) 2454)

(EØS-relevant tekst)

(2007/404/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 1, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Forenede Kongerige modtog i marts 2001 en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF fra Makhteshim Agan Ltd om optagelse af aktivstoffet novaluron i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Ved Kommissionens beslutning 2001/861/EF ⁽²⁾ blev det bekræftet, at dossieret var fuldstændigt og således principielt kunne anses for at opfylde data- og informationskravene i bilag II og III til direktiv 91/414/EØF.
- (2) Bekræftelsen af, at dossieret er fuldstændigt, er en forudsætning for, at der kan foretages en grundig behandling af det, og at medlemsstaterne foreløbigt kan godkende plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktivstof, for en periode på højst tre år, samtidig med at betingelserne i artikel 8, stk. 1, i direktiv 91/414/EØF, navnlig kravet om, at der skal foretages en grundig vurdering af aktivstoffet og plantebeskyttelsesmidlet ud fra direktivets krav, opfyldes.
- (3) Virkningerne af dette aktivstof på menneskers sundhed og miljøet er blevet vurderet i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 2 og 4, i direktiv 91/414/EØF for de anvendelsesformål, som ansøgeren har foreslået. Den 19. september 2005 forelagde den rapporterende medlemsstat et udkast til en vurderingsrapport for Kommissionen.
- (4) Efter at den rapporterende medlemsstat forelagde udkastet til vurderingsrapport for Kommissionen, er det fundet nødvendigt at anmode ansøgeren om yderligere oplysninger og at lade den rapporterende medlemsstat

undersøge disse oplysninger og forelægge sin vurdering. Gennemgangen af dossieret fortsætter derfor, og det vil ikke være muligt at afslutte evalueringen af dossieret inden for den periode, der er fastsat i Rådets direktiv 91/414/EØF.

- (5) Da den hidtidige evaluering ikke umiddelbart giver anledning til bekymring, bør medlemsstaterne kunne forlænge de midlertidige godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktivstof, med en periode på 24 måneder i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 91/414/EØF, så undersøgelsen af dossieret kan fortsætte. Det forventes, at evalueringen kan afsluttes, og at der kan træffes beslutning om eventuel optagelse af novaluron i bilag I inden for 24 måneder.
- (6) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Medlemsstaterne kan forlænge midlertidige godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder novaluron, med en periode på højst 24 måneder fra datoen for denne beslutnings vedtagelse.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 2007.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2007/31/EF (EUT L 140 af 1.6.2007, s. 44).

⁽²⁾ EFT L 321 af 6.12.2001, s. 34.

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

RÅDETS FÆLLES AKTION 2007/405/FUSP

af 12. juni 2007

for Den Europæiske Unions politimission vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og dens retlige grænseflade i Den Demokratiske Republik Congo (EUPOL RD Congo)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 25, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter en officiel opfordring fra Den Demokratiske Republik Congos regering vedtog Rådet den 9. december 2004 fælles aktion 2004/847/FUSP om Den Europæiske Unions politimission i Kinshasa (Den Demokratiske Republik Congo) for så vidt angår den integrerede politienhed (EUPOL »Kinshasa«) ⁽¹⁾, der er forudset i den samlede aftale om overgangen i Den Demokratiske Republik Congo, der blev undertegnet den 17. december 2002 i Pretoria og memorandummet om hæren og sikkerheden, der blev undertegnet den 29. juni 2003.
- (2) Efter vedtagelsen den 18. februar 2006 af forfatningen for Den Demokratiske Republik Congo markerede afholdelsen af valgene i Den Demokratiske Republik Congo i 2006 afslutningen på overgangsprocessen og gjorde det muligt at danne en regering i 2007. Dens regeringsprogram omfatter navnlig en samlet reform af sikkerhedssektoren, udarbejdelse af et nationalt koncept samt prioriterede reformforanstaltninger på områderne politi, væbnede styrker og retsvæsen.
- (3) De Forenede Nationer har gentaget sin støtte til reformen af sikkerhedssektoren i adskillige resolutioner fra Sikkerhedsrådet og gennemfører missionen MONUC i Den Demokratiske Republik Congo, der bidrager til sikkerheden og stabiliteten i landet. Den 15. maj 2007 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd resolution

1756 (2007), der forlænger mandatet for MONUC og giver missionen mulighed for i tæt samordning med de øvrige internationale parter, herunder Den Europæiske Union (EU), at bidrage til bestræbelserne for at støtte regeringen i den indledende planlægningsfase for reformen af sikkerhedssektoren.

- (4) EU har udvist konstant støtte til overgangsprocessen i Den Demokratiske Republik Congo og til reformen af sikkerhedssektoren, bl.a. ved vedtagelse af tre operationer inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik EUSEC RD Congo ⁽²⁾, EUPOL Kinshasa og operation EUFOR RD Congo ⁽³⁾.
- (5) Da det er nødvendigt med en samlet strategi, der kan samle de forskellige igangværende initiativer, har EU i Rådets konklusioner den 15. september 2006 erklæret sig rede til at varetage rollen som koordinator af de internationale bestræbelser inden for sikkerhedssektoren i tæt samarbejde med FN med henblik på at støtte de congolesiske myndigheder på dette område.
- (6) I den forbindelse gennemførte Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionens tjenestegrene i oktober 2006 og marts 2007 to evalueringsmissioner i Den Demokratiske Republik Congo i samråd med de congolesiske myndigheder for at udforme en samlet strategi for EU med hensyn til reformen af sikkerhedssektoren.

⁽¹⁾ EUT L 367 af 14.12.2004, s. 30. Senest ændret ved fælles aktion 2006/913/FUSP (EUT L 346 af 9.12.2006, s. 67).

⁽²⁾ Rådets fælles aktion 2005/355/FUSP af 2. maj 2005 om Den Europæiske Unions rådgivnings- og bistandsmission vedrørende reform af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo (EUT L 112 af 3.5.2005, s. 20). Senest ændret ved fælles aktion 2007/192/FUSP (EUT L 87 af 28.3.2007, s. 22).

⁽³⁾ Rådets fælles aktion 2006/319/FUSP af 27. april 2006 om Den Europæiske Unions militæroperation til støtte for De Forenede Nationers mission i Den Demokratiske Republik Congo (MONUC) under valgprocessen (EUT L 116 af 29.4.2006, s. 98). Ophævet ved fælles aktion 2007/147/FUSP (EUT L 64 af 2.3.2007, s. 44).

- (7) Den 7. december 2006 vedtog Rådet fælles aktion 2006/913/FUSP om ændring og forlængelse af fælles aktion 2004/847/FUSP. Det nye mandat, der løber indtil den 30. juni 2007, har gjort det muligt for EUPOL Kinshasa ligeledes at styrke sin rådgivende virksomhed over for det congolesiske politi med henblik på sammen med EUSEC RD Congo at lette processen med reformen af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo.
- (8) Den 14. maj 2007 godkendte Rådet et operationskoncept for en politimission indenfor rammerne af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og dens retlige grænseflade i Den Demokratiske Republik Congo, benævnt EUPOL RD Congo. Dette koncept skal især sørge for, at der ikke bliver nogen afbrydelse mellem afslutningen af EUPOL Kinshasa og indledningen af EUPOL RD Congo.
- (9) Samme dato, den 14. maj 2007, godkendte Rådet et revideret generelt koncept for forlængelse af rådgivnings- og bistandsmissionen vedrørende reform af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo (EUSEC DR Congo).
- (10) Synergiene mellem de to missioner, EUSEC RD Congo og EUPOL RD Congo, bør fremmes under samtidig hensyntagen til muligheden for en eventuel overgang fra to missioner til en samlet mission.
- (11) For at styrke sammenhængen mellem EU's aktiviteter i Den Demokratiske Republik Congo bør der sikres så tæt en samordning som muligt mellem EU's forskellige aktører, både i Kinshasa og i Bruxelles, og navnlig ved hjælp af passende ordninger. EU's særlige repræsentant for De Store Søers Område i Afrika bør i betragtning af sit mandat spille en vigtig rolle i den forbindelse.
- (12) Rådet vedtog den 15. februar 2007 fælles aktion 2007/112/FUSP ⁽¹⁾ om udnævnelse af Roeland VAN DE GEER til EU's nye særlige repræsentant for De Store Søers Område i Afrika.
- (13) Den 11. maj 2007 sendte generalsekretæren/den højtstående repræsentant et brev til de congolesiske myndigheder for at meddele dem, at EU er parat til at fortsætte og uddybe sit nuværende engagement i reformen af sikkerhedssektoren og for at få et formelt samtykke fra deres side. De congolesiske myndigheder accepterede ved brev af 2. juni 2007 EU's tilbud og opfordrede den til at udsende en mission med henblik herpå.
- (14) Der bør være tredjelande blandt deltagerne i projektet i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, som er fastlagt af Det Europæiske Råd.

- (15) Missionens mandat gennemføres i en sikkerhedssituation, der kan blive forværret og vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. artikel 11 i traktaten —

UDSTEDT FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Missionen

1. Den Europæiske Union (EU) gennemfører en rådgivnings-, bistands- og overvågningsmission vedrørende reform af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo, benævnt »EUPOL RD Congo«, for at bidrage til de congolesiske bestræbelser på at reformere og omstrukturere politisektoren og dens interaktion med retsvæsenet. Missionen skal yde rådgivning og bistand direkte til de kompetente congolesiske myndigheder og via politireformudvalget og det blendede retsudvalg, idet den bestræber sig på at fremme politikker, der er i overensstemmelse med menneskerettighederne og den humanitære folkeret, de demokratiske normer og principperne for god regeringsførelse, åbenhed og respekt for retsstaten.

2. Missionen skal operere i overensstemmelse med mandatet, som omhandlet i artikel 2.

Artikel 2

Mandat

1. Missionen støtter reformen af sikkerhedssektoren på politiområdet og dens retlige grænseflade. Via overvågning, mentorordninger og rådgivning og ved at lægge vægt på den strategiske dimension skal EUPOL RD Congo:

— bidrage til reformen og omstruktureringen af Congos nationale politi ved at støtte etableringen af en varig, professionel og multietnisk integreret polititjeneste, idet der tages hensyn til vigtigheden af nærpolti i hele landet, og idet de congolesiske myndigheder fuldt ud deltager i denne proces

— bidrage til at forbedre interaktionen mellem politiet og strafferetsmyndighederne i bred forstand

— bidrage til at sikre sammenhængen mellem alle de bestræbelser, der gøres inden for reformen af sikkerhedssektoren

— handle i tæt samspil med EUSEC RD Congo og Kommissionens projekter og samordne sin indsats med de øvrige bestræbelser, der gøres på internationalt plan inden for reformen af politiet og strafferetten.

⁽¹⁾ EUT L 46 af 16.2.2007, s. 79.

2. EUPOL RD Congo er en mission uden udøvende beføjelser. Den udfører bl.a. sine opgaver via mentorordninger, overvågning og rådgivning.

3. Missionen rådgiver medlemsstaterne og tredjelandene og samordner og fremmer, under deres ansvar, iværksættelsen af deres projekter inden for områder af interesse for missionen og til støtte for dens mål.

Artikel 3

Missionens struktur og deployeringszone

1. Missionens har et hovedkvarter i Kinshasa, der består af:

- a) missionschefen
- b) et hold af politirådgivere på strategisk plan
- c) et hold af politirådgivere på operationelt plan
- d) et hold af juridiske rådgivere på strategisk og operationelt plan
- e) administrativ støtte.

2. Den funktionelle fordeling af opgaverne vil være som følger:

- a) eksperter, der er integreret i de forskellige arbejdsgrupper for politireformen, samt rådgivere, der er tilknyttet nøgleposterne for organisation og beslutningstagning i det politireformudvalg, som er nedsat af de congolesiske myndigheder
- b) eksperter tilknyttet Congos nationale politi, især på nøgleposter, samt eksperter tilknyttet det ledende personale inden for kriminalpolitiet og ordenspolitiet
- c) støtte inden for strafferetten for ud over politiarbejdet at etablere en grænseflade med strafferetsplejen og fremme vigtige aspekter af reformen af strafferetsplejen, herunder med hensyn til militær strafferet
- d) ekspertise, der skal bidrage til arbejdet med de horisontale aspekter af reformen af sikkerhedssektoren.

3. Deployeringszonen er Kinshasa. På baggrund af de geografiske virkninger af missionen for hele Den Demokratiske Republik Congo som følge af mandatet vil det kunne blive nødvendigt at flytte eksperter og sikre deres tilstedeværelse i provinserne efter ordre fra missionschefen eller fra enhver person, der har fået beføjelse hertil af missionschefen, under skyldig hensyntagen til sikkerhedssituationen.

Artikel 4

Planlægning

Missionschefen udarbejder operationsplanen (OPLAN) for missionen, som forelægges Rådet til godkendelse. Missionschefen bistås af Generalsekretariatet for Rådet.

Artikel 5

Missionschef

1. Politikommissær Adílio Ruivo Custódio udnævnes til missionschef.

2. Missionschefen har den operative kontrol med EUPOL RD Congo-missionen og varetager den daglige ledelse.

3. De nationale myndigheder overdrager den operative kontrol til missionschefen for EUPOL RD Congo.

4. Missionschefen har ansvaret for den disciplinære kontrol med personalet. For udstationeret personale træffes disciplinære sanktioner af den berørte nationale myndighed eller EU-myndighed.

5. Missionschefen undertegner en kontrakt med Kommissionen med henblik på gennemførelse af missionens budget.

6. Missionschefen arbejder tæt sammen med EU's særlige repræsentant.

7. Missionschefen sikrer, at EUPOL RD Congo foretager en nøje koordinering med regeringen for Den Demokratiske Republik Congo, De Forenede Nationer via MONUC-missionen, og de tredjelande, der er involveret i reformen af sikkerhedssystemet (politiaspekter og dens retlige grænseflade).

8. Missionschefen sikrer, at missionen er tilstrækkelig synlig.

Artikel 6

Personale

1. Missionens eksperter udstationeres af medlemsstaterne og EU-institutionerne. Den enkelte medlemsstat eller institution afholder selv udgifterne til de eksperter, den udstationerer, inkl. rejseudgifter til og fra Den Demokratiske Republik Congo, lønninger, sygesikring og andre godtgørelser bortset fra dagpenge.

2. Internationalt civilt personale og lokalt personale kontraktansættes af missionen efter behov.

3. Missionens eksperter forbliver under deres medlemsstats eller den relevante EU-institutions myndighed og udfører deres opgaver og handler i missionens interesse. De udviser både under og efter missionen den største diskretion med hensyn til alle fakta og oplysninger vedrørende missionen.

Artikel 7

Kommandovej

1. Missionen har som krisestyingsoperation én fælles kommandovej.

2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) udøver den politiske kontrol og den strategiske ledelse.

3. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant udstikker retningslinjer for missionschefen gennem EU's særlige repræsentant.

4. Missionschefen leder missionen og varetager den daglige ledelse.

5. Missionschefen aflægger rapport til generalsekretæren/den højtstående repræsentant gennem EU's særlige repræsentant.

6. EU's særlige repræsentant aflægger rapport til Rådet gennem generalsekretæren/den højtstående repræsentant.

Artikel 8

Politisk kontrol og strategisk ledelse

1. PSC varetager under Rådets ansvar den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af missionen. Rådet bemyndiger PSC til at træffe de relevante afgørelser i overensstemmelse med traktatens artikel 25. Denne bemyndigelse omfatter beføjelse til at ændre operationsplanen. Den omfatter endvidere beføjelse til at træffe afgørelser vedrørende udnævnelse af missionschefen. Beslutningskompetencen med hensyn til missionens mål og afslutning forbliver i Rådet, som bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant.

2. PSC aflægger med regelmæssige mellemrum rapport til Rådet.

3. PSC modtager med regelmæssige mellemrum rapporter fra missionschefen. PSC kan i det omfang, det er relevant, indbyde missionschefen til sine møder.

Artikel 9

Finansielle ordninger

1. Det finansielle referencebeløb til dækning af udgifterne i forbindelse med missionen udgør 5 500 000 EUR.

2. For udgifter, der finansieres med det i stk. 1 nævnte beløb, gælder følgende:

a) Udgifterne forvaltes efter de EF-procedurer og -regler, der gælder for budgettet, bortset fra, at eventuelle forfinansieringer ikke forbliver Fællesskabets ejendom. Det skal være tilladt tredjelandstatsborgere at byde på kontrakter.

b) Missionschefen rapporterer udførligt til Kommissionen og er under dennes tilsyn for så vidt angår det arbejde, der udføres inden for rammerne af hans kontrakt.

3. De finansielle ordninger skal tage hensyn til missionens operative behov, herunder udstyrets kompatibilitet.

4. Udgifterne i forbindelse med missionen er støtteberettigede fra den dato, hvor denne fælles aktion træder i kraft.

Artikel 10

Tredjelandes deltagelse

1. Uden at dette anfægter EU's selvstændige beslutningstagning og fælles institutionelle ramme, kan tredjelande opfordres til at bidrage til missionen på den betingelse, at de afholder udgifterne til det personale, de udstationerer, inkl. lønninger, totalforsikring, dagpenge og godtgørelse af rejseudgifter til og fra Den Demokratiske Republik Congo, og bidrager til missionens løbende udgifter i passende omfang.

2. Tredjelande, der yder bidrag til missionen, skal have samme rettigheder og forpligtelser i forbindelse med projektets daglige ledelse som de deltagende EU-medlemsstater.

3. Rådet bemyndiger PSC til at træffe de relevante afgørelser om accept af de foreslåede bidrag og til at nedsætte en bidrag-yderkomité.

4. De detaljerede ordninger vedrørende tredjelandes deltagelse fastlægges i en aftale, som indgås efter proceduren i traktatens artikel 24. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant, der bistår formandskabet, kan forhandle sådanne ordninger på dettes vegne. Har EU og et tredjeland indgået en aftale om rammerne for det pågældende tredjelandes deltagelse i EU's krisestyingsoperationer, finder bestemmelserne i en sådan aftale anvendelse i forbindelse med missionen.

Artikel 11

Koordination

1. Rådet og Kommissionen påser inden for deres respektive kompetenceområder, at der er sammenhæng mellem denne fælles aktion og Fællesskabets aktiviteter udadtil i overensstemmelse med traktatens artikel 3, stk. 2. Rådet og Kommissionen samarbejder med henblik herpå. Der indføres ordninger til koordinering af EU's aktiviteter i Den Demokratiske Republik Congo, både i Kinshasa og i Bruxelles.

2. Med forbehold af kommandovejen handler missionschefen i tæt koordination med Kommissionens delegation.

3. Med forbehold af kommandovejen samordner missionschefen for EUSEC RD Congo og missionschefen for EUPOL RD Congo nøje deres aktioner og søger at opnå synergi mellem de to missioner, navnlig hvad angår de horisontale aspekter ved reformen af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo.

4. EU's særlige repræsentant sørger i overensstemmelse med sit mandat for sammenhængen mellem de aktioner, der gennemføres af EUPOL RD Congo-missionen og EUSEC RD Congo-missionen. EU's særlige repræsentant bidrager til koordinationen med de øvrige internationale aktører, der er engageret i reformen af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo.

5. Missionschefen samarbejder med de øvrige tilstedeværende internationale aktører, især MONUC og også tredjelande engageret i Den Demokratiske Republik Congo.

Artikel 12

Videregivelse af klassificerede oplysninger

1. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant har bemyndigelse til i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾ at videregive klassificerede EU-oplysninger og -dokumenter til og med klassifikationsgraden »CONFIDENTIEL UE«, der er udarbejdet med henblik på operationen, til tredjelande, der er tilknyttet denne fælles aktion.

2. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant har bemyndigelse til på baggrund af missionens operative behov og i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter at videregive klassificerede EU-oplysninger og -dokumenter til og med klassifikationsgraden »RESTREINT UE«, der er udarbejdet med

henblik på operationen, til De Forenede Nationer. Der udarbejdes lokale ordninger med henblik herpå.

3. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant har, hvis der er et specifikt og umiddelbart operativt behov derfor, bemyndigelse til i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter at videregive klassificerede EU-oplysninger og -dokumenter til og med klassifikationsgraden »RESTREINT UE«, der er udarbejdet med henblik på operationen, til værtsstaten. I alle andre tilfælde videregives sådanne oplysninger og dokumenter til værtsstaten efter de procedurer, der svarer til samarbejdsniveauet mellem værtsstaten og EU.

4. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant har bemyndigelse til at videregive ikke-klassificerede EU-dokumenter vedrørende Rådets forhandlinger om operationen, som er omfattet af tavshedspligt i henhold til artikel 6, stk. 1, i Rådets forretningsorden⁽²⁾, til tredjelande, der er tilknyttet denne fælles aktion.

Artikel 13

Missionens og personalets status

1. Status for missionens personale, herunder, hvis det er relevant, privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for gennemførelsen af missionen, fastlægges i givet fald i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 24. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant, der bistår formandskabet, kan forhandle sådanne ordninger på dettes vegne.

2. Den medlemsstat eller EU-institution, der har udstationeret en medarbejder, har ansvaret for at behandle klager fra eller vedrørende medarbejderen i forbindelse med udstationeringen. Den pågældende medlemsstat eller EU-institution har ansvaret for eventuelt at anlægge sag mod den udstationerede.

Artikel 14

Sikkerhed

1. Missionschefen er ansvarlig for EUPOL RD Congos sikkerhed.

2. Missionschefen udøver dette ansvar i overensstemmelse med EU's retningslinjer for sikkerheden for EU-personale, der er udstationeret uden for EU som led i en mission i medfør af afsnit V i traktaten og dertil knyttede dokumenter.

⁽¹⁾ Afgørelse 2001/264/EF (EUT L 101 af 11.4.2001, s. 1). Senest ændret ved afgørelse 2005/952/EF (EUT L 346 af 29.12.2005, s. 18).

⁽²⁾ Afgørelse 2006/638/EF, Euratom (EUT L 285 af 16.10.2006, s. 47). Senest ændret ved afgørelse 2007/4/EF, Euratom (EUT L 1 af 4.1.2007, s. 9).

3. Alt personale modtager en relevant sikkerhedsuddannelse i overensstemmelse med operationsplanen. EUPOL RD Congos officer med ansvar for sikkerheden udsender regelmæssigt en påmindelse om sikkerhedsinstrukserne.

Artikel 15

Evaluering af missionen

PSC godkender på basis af en rapport fra Generalsekretariatet for Rådet, der forelægges senest i marts 2008, henstillinger til Rådet med henblik på en beslutning om eventuelt at lade de to missioner EUSEC RD Congo og EUPOL RD Congo overgå til en samlet mission.

Artikel 16

Ikrafttrædelsen og varighed

Denne fælles aktion træder i kraft den 1. juli 2007.

Den anvendes indtil den 30. juni 2008.

Artikel 17

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 2007.

På Rådets vegne

W. SCHÄUBLE

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION 2007/406/FUSP

af 12. juni 2007

om Den Europæiske Unions rådgivnings- og bistandsmission vedrørende reform af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo (EUSEC RD Congo)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 25, stk. 3, og artikel 28, stk. 3, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter en officiel opfordring fra Den Demokratiske Republik Congos regering vedtog Rådet den 2. maj 2005 fælles aktion 2005/355/FUSP om Den Europæiske Unions rådgivnings- og bistandsmission vedrørende reform af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo ⁽¹⁾, (EUSEC RD Congo), navnlig med henblik på at støtte overgangsprocessen i Congo, herunder opstillingen af en national, omstruktureret og integreret hær, der blev indført ved den samlede aftale omfattende alle parter og undertegnet af de congolesiske parter i Pretoria den 17. december 2002 og efterfulgt af slutakten undertegnet i Sun City den 2. april 2003.
- (2) Efter ratificeringen i 2005 af forfatningen for den tredje congolesiske republik markerede afholdelsen af valgene i Congo i 2006 afslutningen på overgangsprocessen og gjorde det muligt i 2007 at danne en regering, der vedtog et regeringsprogram, der navnlig omfattede en samlet reform af sikkerhedssektoren, udarbejdelse af et nationalt koncept samt prioriterede reformforanstaltninger på områderne politi, væbnede styrker og retsvæsen.
- (3) De Forenede Nationer har gentaget sin støtte til overgangsprocessen og reformen af sikkerhedssektoren ved hjælp af adskillige resolutioner fra Sikkerhedsrådet og gennemfører De Forenede Nationers mission i Congo (MONUC), der bidrager til sikkerheden og stabiliteten i landet. Den 15. maj 2007 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd resolution 1756 (2007), der forlænger mandatet for MONUC og giver missionen mulighed for i tæt samordning med de øvrige internationale parter, især Den Europæiske Union (EU), at bidrage til bestræbelserne for at støtte regeringen i den indledende planlægningsfase for reformen af sikkerhedssektoren.
- (4) EU har udvist konstant støtte til overgangsprocessen i Congo og til reformen af sikkerhedssektoren, bl.a. ved vedtagelse af to yderligere fælles aktioner; fælles aktion

2004/847/FUSP af 9. december 2004 om Den Europæiske Unions politimission i Kinshasa (Den Demokratiske Republik Congo) for så vidt angår den integrerede politienhed (EUPOL Kinshasa) ⁽²⁾ og fælles aktion 2006/319/FUSP af 27. april 2006 om Den Europæiske Unions militæroperation til støtte for De Forenede Nationers mission i Den Demokratiske Republik Congo (MONUC) under valgprocessen ⁽³⁾ (operation EUFOR RD Congo).

- (5) Da det er nødvendigt med en samlet strategi, der kan samle de forskellige igangværende initiativer, har EU i Rådets konklusioner af 15. september 2006 erklæret sig rede til at varetage rollen som koordinator af de internationale bestræbelser inden for sikkerhedssektoren i tæt samarbejde med FN med henblik på at støtte de congolesiske myndigheder på dette område.
- (6) Rådet godkendte den 14. maj 2007 det reviderede generelle koncept for fortsættelsen af rådgivnings- og bistandsmissionen vedrørende reform af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo.
- (7) Den 14. maj 2007 godkendte Rådet et operationskoncept for en politimission inden for rammerne af den europæiske udenrigs- og sikkerhedspolitik vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og dens retlige grænseflade i Den Demokratiske Republik Congo, benævnt EUPOL RD Congo. Den 12. juni 2007 vedtog Rådet fælles aktion om politimissionen vedrørende reform af sikkerhedssektoren og dens retlige grænseflade i Den Demokratiske Republik Congo (EUPOL RD Congo). Denne mission træder i stedet for EUPOL Kinshasa-missionen.
- (8) Synergierne mellem de to missioner, EUPOL RD Congo og EUSEC RD Congo, bør fremmes under samtidig hensyntagen til muligheden for en eventuel overgang fra to missioner til en samlet mission.
- (9) For at styrke sammenhængen mellem EU's aktiviteter i Den Demokratiske Republik Congo bør der sikres så tæt en samordning som muligt mellem EU's forskellige aktører, både i Kinshasa og i Bruxelles, og navnlig ved hjælp af passende ordninger. EU's særlige repræsentant for De Store Søers Område i Afrika bør i betragtning af sit mandat spille en vigtig rolle i denne forbindelse.

⁽¹⁾ EUT L 112 af 3.5.2005, s. 20. Senest ændret ved fælles aktion 2007/192/FUSP (EUT L 87 af 28.3.2007, s. 22).

⁽²⁾ EUT L 367 af 14.12.2004, s. 30. Senest ændret ved fælles aktion 2006/913/FUSP (EUT L 346 af 9.12.2006, s. 67).

⁽³⁾ EUT L 116 af 29.4.2006, s. 98. Ophævet ved fælles aktion 2007/147/FUSP (EUT L 64 af 2.3.2007, s. 44).

- (10) Rådet vedtog den 15. februar 2007 fælles aktion 2007/112/FUSP ⁽¹⁾ om udnævnelse af Roeland VAN DE GEER til EU's nye særlige repræsentant for De Store Søers Område i Afrika.
- (11) Generalsekretæren/den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik sendte den 11. maj 2007 Congos regering et brev, der redegjorde for EU's fornyede engagement.
- (12) Fælles aktion 2005/355/FUSP er blevet ændret flere gange for at styrke missionen, bl.a. ved fælles aktion 2005/868/FUSP om etablering af et projekt for teknisk bistand til modernisering af betalingsprocessen i Den Demokratiske Republik Congos Forsvarsministerium og fælles aktion 2007/192/FUSP om oprettelse af en celle, som skal støtte specifikke projekter, der er finansieret eller iværksat af medlemsstaterne, samt rådgivere i de militære provinsadministrationer. Mandatet for missionen gælder indtil den 30. juni 2007 og bør forlænges og revideres i lyset af det reviderede koncept for missionen.
- (13) Af hensyn til klarheden bør den nævnte fælles aktion og senere ændringer heraf erstattes med en ny fælles aktion.
- (14) Der bør være tredjelande blandt deltagerne i projektet i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, som er fastlagt af Det Europæiske Råd.
- (15) Den aktuelle situation på sikkerhedsområdet i Congo risikerer at blive forværret, hvilket ville kunne få potentielt alvorlige konsekvenser for styrkelsen af demokratiet, retsstaten og sikkerheden på internationalt og regionalt plan. Et fortsat engagement fra EU's side med hensyn til politisk indsats og ressourcer vil bidrage til stabiliteten i regionen —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Missionen

1. Den Europæiske Union (EU) gennemfører en rådgivnings- og bistandsmission vedrørende reform af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo, benævnt »EUSEC RD Congo«, for at bidrage til at afslutte integrationen af de forskellige væbnede grupper i Den Demokratiske Republik Congo samt bidrage til de congolesiske bestræbelser på at omstrukturere og genopbygge den congolesiske hær. Missionen skal yde rådgivning og bistand direkte til de kompetente congolesiske myndigheder eller via konkrete projekter, idet den bestræber sig på at fremme politikker, der er i overensstemmelse med menneskerettighederne og den humanitære folkeret, de demokratiske normer og principperne for god regeringsførelse, åbenhed og respekt for retsstaten.

⁽¹⁾ EUT L 46 af 16.2.2007, s. 79.

2. Missionen skal operere i overensstemmelse med mandatet som omhandlet i artikel 2.

Artikel 2

Mandat

Missionen skal i tæt samarbejde og samordning med det internationale samfunds øvrige aktører, navnlig De Forenede Nationer, og for at opfylde målene i artikel 1 yde konkret støtte til reformen af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo som defineret i det reviderede generelle koncept, herunder:

- a) yde rådgivning og bistand til de congolesiske myndigheder i deres arbejde med henblik på integration, omstrukturering og genopbygning af den congolesiske hær, navnlig ved at
- bidrage til udviklingen af de forskellige nationale koncepter og politikker, herunder arbejdet med de horizontale aspekter, der omfatter samtlige de områder, der er involveret i reformen af sikkerhedssektoren i Congo
 - yde støtte til de komitéer og organer, der er involveret i dette arbejde, samt bidrage til fastlæggelsen af congolesernes konkrete prioriteter og behov
- b) gennemføre og fuldføre projektet for teknisk bistand til modernisering af betalingsprocessen i Den Demokratiske Republik Congos Forsvarsministerium, i det følgende benævnt »betalingsprocesprojektet«, for at varetage de opgaver, der er fastlagt i projektets generelle koncept
- c) identificere og bidrage til udarbejdelsen af forskellige projekter og valgmuligheder, som EU eller dens medlemsstater kan beslutte at støtte med hensyn til reformen af sikkerhedssektoren
- d) overvåge og sikre gennemførelsen af specifikke projekter, der er finansieret eller iværksat af medlemsstaterne inden for rammerne af missionen, i samordning med Kommissionen, og
- e) bidrage til at sikre sammenhængen i den samlede indsats inden for reformen af sikkerhedssektoren.

Artikel 3

Missionens struktur

Missionen struktureres således:

- a) et kontor i Kinshasa bestående af bl.a.:
- missionens ledelse
 - eksperter udstationeret i et hold, der skal bidrage til det tværministerielle arbejde med reformen af sikkerhedssektoren, som den congolesiske administration udfører, og

- eksperter udstationeret i en celle, som bl.a. skal udpege specifikke projekter, der er finansieret eller iværksat af medlemsstaterne, og støtte disse
- b) eksperter udstationeret på nøglepunkter i det congolesiske Forsvarsministeriums centraladministration i Kinshasa samt i provinsadministrationer under dette ministerium
- c) en gruppe med ansvar for betalingsprocesprojektet bestående af:
 - en projektchef med base i Kinshasa, der udnævnes af og har referat til missionschefen
 - en rådgivnings-, ekspertise- og gennemførelsessektion med base i Kinshasa, bestående af det personale, der ikke er udstationeret ved de integrerede brigaders generalstab, herunder et mobilt team af eksperter, der medvirker ved kontrollen af de integrerede brigaders militærpersonel, og
 - eksperter udstationeret ved de integrerede brigaders generalstab.

Artikel 4

Gennemførelsesplan

Missionschefen udarbejder med bistand fra Generalsekretariatet for Rådet en revideret plan for missionens gennemførelse (OPLAN), som godkendes af Rådet.

Artikel 5

Missionschef

1. General Pierre Michel JOANA udnævnes til missionschef. Han varetager den daglige ledelse af missionen og er ansvarlig for personale og disciplinære forhold.
2. Inden for rammerne af mandatet som angivet i artikel 2, litra d), bemyndiges missionschefen til at bruge finansielle bidrag fra medlemsstaterne. Med henblik herpå indgår missionschefen en aftale med de berørte medlemsstater. Sådanne aftaler fastsætter blandt andet de nærmere bestemmelser med hensyn til, hvordan man skal behandle klager fra tredjemand over skader, der er påført som følge af handlinger eller undladelser, som missionschefen har begået i forbindelse med anvendelsen af de midler, han har fået stillet til rådighed af de bidragydende medlemsstater.

De bidragydende medlemsstater kan under ingen omstændigheder drage hverken EU eller generalsekretæren for Rådet/den højtstående repræsentant til ansvar som følge af handlinger eller undladelser, som missionschefen har begået i forbindelse med anvendelsen af disse staters midler.

3. Med henblik på at gennemføre missionens budget indgår missionschefen en kontrakt med Europa-Kommissionen.
4. Missionschefen arbejder tæt sammen med EU's særlige repræsentant.

Artikel 6

Personale

1. Missionens eksperter udstationeres af medlemsstaterne og EU-institutionerne. Idet der ses bort fra missionschefen, afholder den enkelte medlemsstat eller institution selv udgifterne til de eksperter, den udstationerer, inkl. rejseudgifter til og fra Congo, lønninger, sygesikring og andre godtgørelser, bortset fra dagpenge.
2. Internationalt civilt personale og lokalt personale kontraktansættes af missionen efter behov.
3. Missionens eksperter forbliver under deres medlemsstats eller den relevante EU-institutions myndighed og udfører deres opgaver og handler i missionens interesse. De udviser både under og efter missionen den største diskretion med hensyn til alle fakta og oplysninger vedrørende missionen.

Artikel 7

Kommandovej

1. Missionen har en fælles kommandovej.
2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) udøver den politiske kontrol og den strategiske ledelse.
3. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant udstikker retningslinjer for missionschefen gennem EU's særlige repræsentant.
4. Missionschefen leder missionen og varetager den daglige ledelse.
5. Missionschefen aflægger rapport til generalsekretæren/den højtstående repræsentant gennem EU's særlige repræsentant.
6. EU's særlige repræsentant aflægger rapport til Rådet gennem generalsekretæren/den højtstående repræsentant.

Artikel 8

Politisk kontrol og strategisk ledelse

1. PSC varetager under Rådets ansvar den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af missionen. Rådet bemyndiger PSC til at træffe de relevante afgørelser i overensstemmelse med traktatens artikel 25. Denne bemyndigelse omfatter beføjelse til at ændre gennemførelsesplanen og kommandovejen. Den omfatter endvidere beføjelse til at træffe efterfølgende afgørelser vedrørende udnævnelse af missionschefen. Beslutningskompetencen med hensyn til missionens mål og afslutning forbliver i Rådet, som bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant.

2. EU's særlige repræsentant giver missionschefen de politiske retningslinjer, der er nødvendige for udførelsen af hans opgaver på lokalt plan.

3. PSC aflægger med regelmæssige mellemrum rapport til Rådet.

4. PSC modtager med regelmæssige mellemrum rapporter fra missionschefen. PSC kan i det omfang, det er relevant, indbyde missionschefen til sine møder.

Artikel 9

Finansielle ordninger

1. Det finansielle referencebeløb til dækning af udgifterne i forbindelse med missionen udgør 9 700 000 EUR.

2. For udgifter, der finansieres med det i stk. 1 nævnte beløb, gælder følgende:

a) udgifterne forvaltes efter de fællesskabsprocedurer og -regler, der gælder for budgettet, bortset fra at eventuelle forfinansieringer ikke forbliver Fællesskabets ejendom. Det skal være tilladt tredjelandstatsborgere at byde på kontrakter

b) missionschefen rapporterer udførligt til Kommissionen og er under dennes tilsyn for så vidt angår det arbejde, der udføres inden for rammerne af hans kontrakt.

3. De finansielle ordninger skal tage hensyn til missionens operative behov, herunder udstyrets kompatibilitet.

4. Udgifterne i forbindelse med missionen er støtteberettigede fra den dato, hvor denne fælles aktion træder i kraft.

Artikel 10

Tredjelandes deltagelse

1. Uden at dette anfægter EU's selvstændige beslutningstagning og fælles institutionelle ramme, kan tredjelande opfordres til at bidrage til missionen på den betingelse, at de selv afholder udgifterne til det personale, de udstationerer, inkl. lønninger, all-risk-forsikringer, dagpenge og rejseudgifter til og fra Den Demokratiske Republik Congo, og bidrager til missionens løbende udgifter i passende omfang.

2. Tredjelande, der yder bidrag til missionen, skal have samme rettigheder og forpligtelser i forbindelse med missionens daglige ledelse som de deltagende medlemsstater.

3. Rådet bemyndiger PSC til at træffe de relevante afgørelser om accept af de foreslåede bidrag og til at nedsætte en bidragyderkomité.

4. De detaljerede ordninger vedrørende tredjelandes deltagelse fastlægges i en aftale, som indgås efter proceduren i traktatens artikel 24. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant, der bistår formandskabet, kan forhandle sådanne ordninger på dettes vegne. Har EU og et tredjeland indgået en aftale om rammerne for det pågældende tredjelandes deltagelse i EU's krisestyringsoperationer, finder bestemmelserne i en sådan aftale anvendelse i forbindelse med missionen.

Artikel 11

Sammenhæng og koordination

1. Rådet og Kommissionen påser inden for deres respektive kompetenceområder, at der er sammenhæng mellem denne fælles aktion og Fællesskabets aktiviteter udadtil i overensstemmelse med traktatens artikel 3, stk. 2. Rådet og Kommissionen samarbejder med henblik herpå. Der indføres ordninger til koordination af EU's aktiviteter i Den Demokratiske Republik Congo, både i Kinshasa og i Bruxelles.

2. Med forbehold af kommandovejen handler missionschefen i tæt koordination med Kommissionens delegation.

3. Med forbehold af kommandovejen samordner missionschefen for EUSEC RD Congo og missionschefen for EUPOL RD Congo nøje deres aktioner og søger at opnå synergi mellem de to missioner, navnlig hvad angår de horisontale aspekter af reformen af sikkerhedssektoren i Congo samt ved at dele funktioner mellem de to missioner.

4. EU's særlige repræsentant sørger i overensstemmelse med sit mandat for sammenhængen mellem de aktioner, som EUSEC RD Congo og EUPOL RD Congo iværksætter. EU's særlige repræsentant bidrager til koordinationen med de øvrige internationale aktører, der er engageret i reformen af sikkerhedssektoren i Congo.

5. Missionschefen samarbejder med de øvrige tilstedeværende internationale aktører, især MONUC og også tredjelande engageret i Congo.

Artikel 12

Videregivelse af klassificerede oplysninger

1. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant har bemyndigelse til i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾ at videregive klassificerede EU-oplysninger og -dokumenter til og med klassifikationsgraden »CONFIDENTIEL UE«, der er udarbejdet med henblik på operationen, til tredjelande, der er tilknyttet denne fælles aktion.

⁽¹⁾ Afgørelse 2001/264/EF (EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1). Senest ændret ved afgørelse 2005/952/EF (EUT L 346 af 29.12.2005, s. 18).

2. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant har bemyndigelse til på baggrund af missionens operative behov og i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter at videregive klassificerede EU-oplysninger og -dokumenter til og med klassifikationsgraden »RESTREINT UE«, der er udarbejdet med henblik på operationen, til De Forenede Nationer. Der udarbejdes lokale ordninger med henblik herpå.

3. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant har, hvis der er et specifikt og umiddelbart operativt behov derfor, bemyndigelse til i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter at videregive klassificerede EU-oplysninger og -dokumenter til og med klassifikationsgraden »RESTREINT UE«, der er udarbejdet med henblik på operationen, til værtsstaten. I alle andre tilfælde videregives sådanne oplysninger og dokumenter til værtsstaten efter de procedurer, der svarer til samarbejdsniveauet mellem værtsstaten og EU.

4. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant har bemyndigelse til at videregive ikke-klassificerede EU-dokumenter, der vedrører Rådets forhandlinger om operationen, som er omfattet af tavshedspligt i henhold til artikel 6, stk. 1, i Rådets forretningsorden⁽¹⁾, til tredjelande, der er tilknyttet denne fælles aktion.

Artikel 13

Missionens og personalets status

1. Missionspersonalets status, herunder, hvis det er relevant, privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for gennemførelsen af missionen, fastlægges i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 24. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant, der bistår formandskabet, kan forhandle sådanne ordninger på dettes vegne.

2. Den medlemsstat eller EU-institution, der har udstationeret en medarbejder, har ansvaret for at behandle klager fra eller vedrørende medarbejderen i forbindelse med udstationeringen. Den pågældende medlemsstat eller EU-institution har ansvaret for eventuelt at anlægge sag mod den udstationerede.

Artikel 14

Sikkerhed

1. Missionschefen er ansvarlig for EUSEC RD Congos sikkerhed.

2. Missionschefen udøver dette ansvar i overensstemmelse med EU's retningslinjer for sikkerheden for EU-personale, der er udstationeret uden for EU som led i en mission i medfør af afsnit V i traktaten og dertil knyttede dokumenter.

3. Alt personale modtager en relevant sikkerhedsuddannelse i overensstemmelse med gennemførelsesplanen. EUSEC RD Congos officer med ansvar for sikkerheden udsender regelmæssigt en påmindelse om sikkerhedsinstrukserne.

Artikel 15

Evaluerings af missionen

PSC godkender på basis af en rapport fra Generalsekretariatet for Rådet, der forelægges senest i marts 2008, henstillinger til Rådet med henblik på en beslutning om eventuelt at lade de to missioner EUSEC RD Congo og EUPOL RD Congo overgå til en samlet mission.

Artikel 16

Ikrafttræden og varighed

Denne fælles aktion træder i kraft den 1. juli 2007.

Den anvendes indtil den 30. juni 2008.

Artikel 17

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 2007.

På Rådets vegne

W. SCHÄUBLE

Formand

⁽¹⁾ Afgørelse 2006/683/EF, Euratom (EUT L 285 af 16.10.2006, s. 47). Ændret ved afgørelse 2007/4/EF, Euratom (EUT L 1 af 4.1.2007, s. 9).